

พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

พระมหาอรุณ ธิงสม

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาโทสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2552

**Internet Using Behaviors of the Students of
Mahamakut Buddhist University in Bangkok**

Phramaha Arun Hianghom

**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Communication Arts
School of Communication Arts
Sukhothai Thammathirat Open University
2009**

หัวข้อการศึกษาคั่นคว่ำอิสระ พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
ชื่อและนามสกุล พระมหาอรุณ เขียงอม
สาขาวิชา นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. พรทิพย์ ดีสมโชค

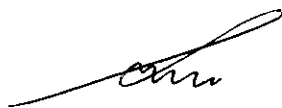
การศึกษาคั่นคว่ำอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโท, เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ.2553

คณะกรรมการสอบการศึกษาคั่นคว่ำอิสระ

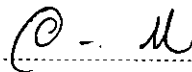
(รองศาสตราจารย์ ดร. พรทิพย์ ดีสมโชค)

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรสา ปานขาว)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
ผู้ศึกษา พระมหาอรุณ เขียงสม รหัสนักศึกษา 2511500510 **ปริญญา** นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. พรทิพย์ คีสมโชค **ปีการศึกษา** 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และ2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างคือ พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 211 รูป ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบจัดชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการแสวงหาความรู้บนอินเทอร์เน็ต ด้านการค้นหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต และด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงและอื่นๆ และ ด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต 2) เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตาม สถานภาพ อายุ ระยะเวลาในการบรรพชา/อุปสมบท และชั้นปีที่ศึกษา พบว่า พระนักศึกษาที่มีสถานภาพ อายุ ระยะเวลาในการบรรพชา/อุปสมบท และชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตด้านการแสวงหาความรู้บนอินเทอร์เน็ต ด้านการค้นหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต ด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงและอื่นๆ และด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จด้วยดี เพราะได้รับความกรุณานุเคราะห์อย่างสูง จากรองศาสตราจารย์ ดร. พรทิพย์ ดิสมโชค ประธานกรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ไพบูรณ์ เคเซนทรพรรค กรรมการที่ปรึกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์วิระชัย ตั้งสกุล กรรมการตรวจสอบ เรื่องมือวิจัย ที่ได้ให้คำปรึกษาชี้แนะ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตั้งแต่แรกเริ่ม จวบจนการศึกษาค้นคว้าอิสระแล้วเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ พระมหาปัญญา ปญญาจุฑา โธ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ที่ได้หยิบยื่นการบริการ ด้านข้อมูลให้แก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณพระนักศึกษาที่ได้ตอบแบบสอบถามแบบมิตรไมตรี จนทำให้ผู้วิจัยปรี้มปรี๊ดเปรมปีติและได้รับข้อมูลตามเจตประสงค์ที่ต้องการ

ขอขอบคุณคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้พร่ำสอนผองศิษย์ให้ค้ำค้ำกับวิทยาการนิเทศศาสตร์ร่วมสมัย และขอขอบคุณเพื่อนพ้องน้องพี่ ชาว นศ.ม.ร.ง. 5 ทุกคน ที่ได้ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ทางวิชาชีพ ความคิด และอุดมคติที่พึงมี

ขอขอบคุณบรรพการิชน ครู/อาจารย์ และบิดามารดา ที่ได้สรรสร้างในแต่งคุณความดี ความงาม ความชอบ และความกระหายในการเรียนรู้ให้แก่ผู้วิจัย จนทำให้ผู้วิจัยได้ขวนขวายศึกษา สัมผัส/สัมผัสกับมวลมิตรที่ดิงามจากมหาวิทยาลัย และได้ทำให้ผู้วิจัยเองนั้น ตระหนักเสมอว่า “มหาวิทยาลัย คือ ชุมชนของปัญญาชน”

พระมหาอรุณ เชียงสม

มิถุนายน 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
เทคโนโลยีสารสนเทศกับการปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทย.....	6
การประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการจัดการศึกษา.....	11
อินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	19
จรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐาน.....	47
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	52
สรุปการวิจัย.....	53
อภิปรายผล.....	53
ข้อเสนอแนะ.....	55
บรรณานุกรม.....	57
ภาคผนวก.....	61
แบบสอบถาม.....	62
ประวัติผู้ศึกษา.....	67

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1	แสดงจำนวนพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย..... 35
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล..... 39
ตารางที่ 4.2	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมในการใช้ ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการแสวงหาความรู้บนอินเทอร์เน็ต..... 41
ตารางที่ 4.3	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์ จากอินเทอร์เน็ต ด้านการค้นหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต..... 43
ตารางที่ 4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์ จากอินเทอร์เน็ต ด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์..... 44
ตารางที่ 4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์ จากอินเทอร์เน็ต ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และอื่นๆ..... 45
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์ จากอินเทอร์เน็ต ด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต..... 46
ตารางที่ 4.7	เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพ..... 47
ตารางที่ 4.8	เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามอายุ 48
ตารางที่ 4.9	เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามระยะเวลาการบรรพชา/ อุปสมบท..... 49
ตารางที่ 4.10	เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา..... 50

ณ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การติดต่อสื่อสารในปัจจุบันนี้เรียกว่า “ยุคโลกไร้พรมแดน” ทำให้มีการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายจำนวนมาก ๆ ในระยะเวลาอันรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารโดยเครือข่ายของสมาชิกที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยไม่มีขีดจำกัด การรับส่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยการรับส่งข้อมูลที่เป็นข้อความ ตัวหนังสือ รูปภาพ กราฟฟิก ข้อมูลที่เป็นภาพเคลื่อนไหว หรือภาพวิดีโอ หรือข้อมูลที่เป็นเสียง และอีกหลายรูปแบบ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนทั่วโลก การใช้อินเทอร์เน็ตมาใช้สามารถใช้ได้หลายรูปแบบ เช่น ใช้ในการประชาสัมพันธ์ การโฆษณา การค้าขาย การใช้เพื่อความบันเทิง การฟังวิทยุ การดูโทรทัศน์ การอ่านหนังสือพิมพ์ การคุยกันกับเพื่อน ซึ่งสามารถใช้บริการผ่านอินเทอร์เน็ตได้ทั้งสิ้น เพราะเป็นเทคโนโลยีที่สะดวกรวดเร็วและติดต่อได้ทั่วโลกในราคาประหยัด สามารถตอบกลับได้ฉับพลันทันที เรียกว่า เป็นยุคการสื่อสารไร้พรมแดน ไม่ว่าจะ เป็นบุคคลใด จะอยู่ที่ใด หากมีคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงเครือข่ายอยู่ก็สามารถติดต่อกันได้ อินเทอร์เน็ตไม่เพียงแต่สื่อสารกันระหว่างคนเท่านั้น ยังเป็นระบบที่เชื่อมโยงข้อมูลอื่น ๆ อีกด้วย

ปัจจุบันนี้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องกับชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้คนเกือบทั่วโลกอย่างกว้างขวาง ซึ่งทำให้การติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิด ประสบการณ์ ผ่านสื่อทางไกล ทำได้อย่างรวดเร็ว และครอบคลุมเกือบทุกพื้นที่ในโลก การศึกษาเป็นกิจการหนึ่งซึ่งใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมาก โดยเฉพาะในด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล การสืบค้นตำรา เอกสาร คู่มือครู เอกสารการเรียน หรือเอกสารประกอบการเรียน การค้นคว้างานวิเคราะห์ วิจัย การเรียนการสอนทางไกล การประชุม และการฝึกอบรมทางไกล ฯลฯ ทำให้ได้โดยสะดวก ซึ่งทำให้เด็ก และเยาวชน ครู อาจารย์ สามารถค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งความรู้ เช่น ห้องสมุด ศูนย์เอกสาร ศูนย์วิชาการ ฯลฯ ทั้งที่เป็นตัวเลข ภาพ และเสียงได้โดยง่าย ดังจะเห็นได้ว่าบทบาทของอินเทอร์เน็ตนับวันยิ่งมีความจำเป็นและบางครั้งการดำเนินชีวิตจะขาดการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตไม่ได้

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยของพระสงฆ์) ได้เชื่อมต่อระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2541 เป็นต้นมา และทำการเชื่อม

ต่อไปยังคณะและหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยเพื่อให้สามารถติดต่อส่งข้อมูลข่าวสาร ใช้ประโยชน์ด้านการบริหารจัดการ และใช้ในการเรียนการสอน การวิจัยต่าง ๆ โดยได้มอบหมายให้ ศูนย์คอมพิวเตอร์ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการพัฒนาระบบเครือข่ายภายในมหาวิทยาลัย และมีตัวแทนจากทุกคณะ/หน่วยงานเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการพัฒนาระบบเครือข่ายของมหาวิทยาลัย โดยศูนย์คอมพิวเตอร์มีบทบาทเป็นผู้ออกระบบเครือข่ายที่จะใช้งานและดำเนินการพัฒนาระบบตามนโยบาย และได้กระจายจุดเชื่อมต่อไปยังภาควิชา ห้องพักอาจารย์ ห้องปฏิบัติการ คอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ทำให้อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าสารสนเทศได้จากคณะ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้บริการ เช่น ห้องสมุด ศูนย์คอมพิวเตอร์ จากการดำเนินงานดังกล่าว ตั้งแต่ปี 2541 จนถึงปัจจุบัน ได้ใช้งบประมาณไปทั้งสิ้น 30 ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายในการวางระบบเครือข่ายให้ครอบคลุมจุดต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้อย่างทั่วถึง

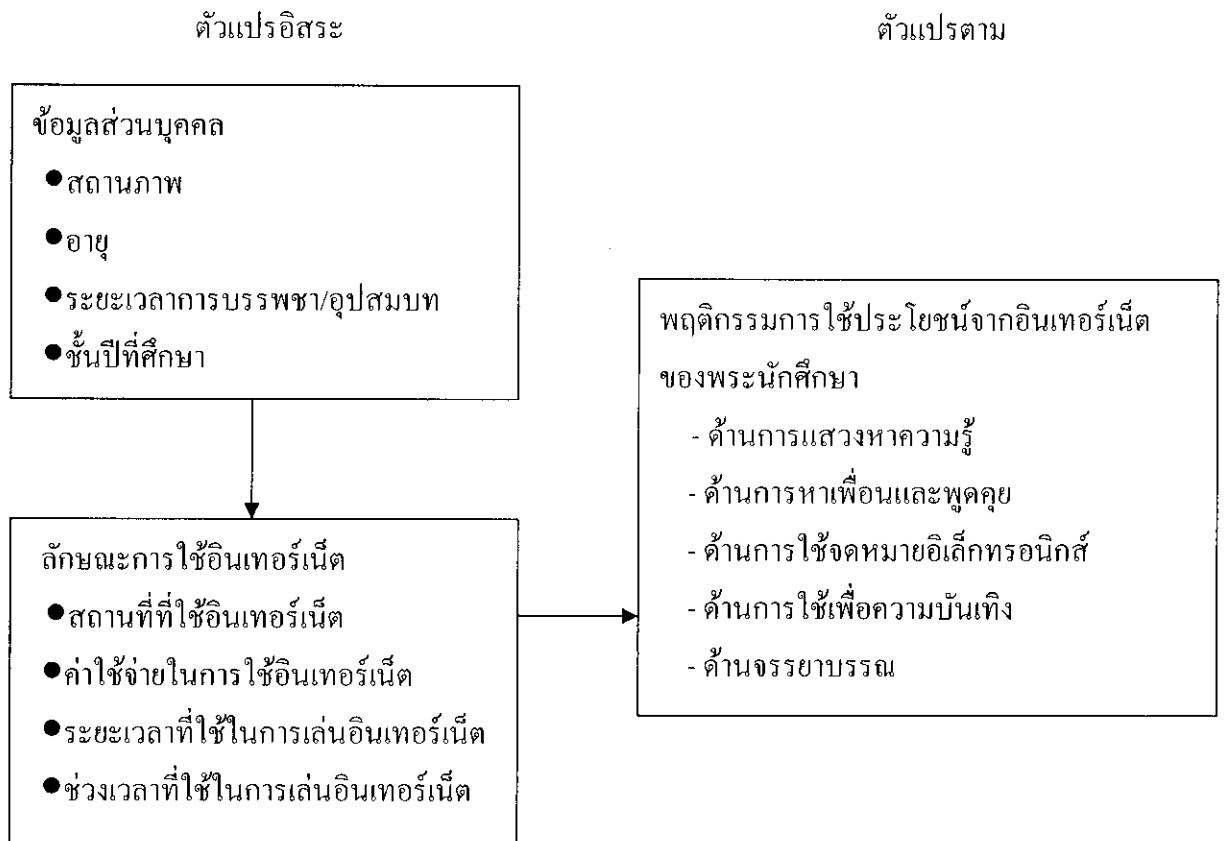
จากสภาพการณ์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยได้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานด้านระบบอินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมาก การดำเนินการในการติดตั้งและการนำระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้นั้น ต้องใช้งบประมาณสูง เนื่องจากอุปกรณ์ทางคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายนั้นมีราคาสูง ดังนั้น การนำมาใช้ควรได้มีการส่งเสริมให้มีการใช้อย่างคุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพที่เหมาะสมกับเทคโนโลยีและการนำไปใช้อย่างคุ้มค่า

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยคาดว่าผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่คณะวิชาต่าง ๆ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ในการวางแผนนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียนการสอนมากที่สุด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

3.กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4.สมมติฐานการวิจัย

4.1 พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีสถานภาพต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

4.2 พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

4.3 พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีพรรษาต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

4.4 พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

5.ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ มุ่งศึกษาพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตในด้านการแสวงหาความรู้ การหาเพื่อนและพูดคุย การใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การใช้เพื่อความบันเทิง และจรรยาบรรณของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลส่วนบุคคลและลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ต ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร โดยเก็บข้อมูลในวันที่ 20-31 มีนาคม 2553

6.นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต หมายถึง การแสดงออกในรูปแบบของการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตในด้านต่าง ๆ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตในการแสวงหาความรู้ การหาเพื่อน และพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต การใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

6.2 ลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง สถานที่ที่ใช้อินเทอร์เน็ต ค่าใช้จ่ายในการใช้อินเทอร์เน็ต ระยะเวลาที่ใช้ในการเล่นอินเทอร์เน็ต และช่วงเวลาที่ใช้ในการเล่นอินเทอร์เน็ต ของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

6.3 พฤติกรรมจริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ พฤติกรรมด้านการใช้และเผยแพร่ข้อมูล ด้านการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ด้านการเข้าเว็บไซต์ภาพอนาจาร และการพนัน ของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

6.4 พระนักศึกษา หมายถึง พระภิกษุและสามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

6.5 ระยะเวลาการบรรพชา/อุปสมบท หมายถึง ระยะเวลาของการดำรงอยู่ในสมณเพศของพระภิกษุและสามเณรที่กำลังศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

7.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนและพัฒนามหาวิทยาลัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับประโยชน์และการบริการอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย
- 2.สามารถนำผลการวิจัยมาใช้ประกอบในการวางแผนและใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อการสอน และพัฒนาพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตเชิงบวกของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยมีเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

- 1.เทคโนโลยีสารสนเทศกับการปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทย
- 2.การประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการจัดการศึกษา
- 3.อินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา
- 4.แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
- 5.จรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต
- 6.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เทคโนโลยีสารสนเทศกับการปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทย

หลักสูตรการศึกษาของประเทศไทยก่อนการปฏิรูปการศึกษา ให้ความสำคัญกับวิชาพื้นฐาน ด้านคอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษน้อย ดังนั้น จึงทำให้ผู้มีความรู้ความสามารถในการใช้บริการทางเทคโนโลยีสารสนเทศไม่พอเพียง และเมื่อการเผยแพร่ข้อมูลความรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ แต่ผู้ใช้ในเมืองไทยส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษระดับปานกลางเท่านั้น ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงข้อมูลสากล และการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ระบบการศึกษาของไทยยังไม่ได้ปรับเปลี่ยนบทบาทความสัมพันธ์และพัฒนาประสิทธิภาพการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนเพื่อรองรับกระแสสารสนเทศ ทำให้ปัญหาในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาเพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งานยังมีอยู่มากพอสมควร แต่อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้เน้นการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และหลักสูตรอย่างเร่งด่วน เพื่อให้สอดคล้องกับกระแสการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 4-6)

นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ได้เริ่มมีการวางแผนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 เพื่อเป็นการวางพื้นฐานให้กับการพัฒนาประเทศในช่วงที่สังคมไทยยังไม่คุ้นเคยกับเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติฉบับแรกได้กำหนดภารกิจหลักแห่งการพัฒนา คือ โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ การพัฒนาบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการปฏิรูป

ภาครัฐโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศฉบับที่ 2 มีเป้าหมายการพัฒนา อยู่ระหว่าง พ.ศ. 2544 - 2535 มุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ “สังคมบนฐานความรู้” (Knowledge Based Society) ซึ่งเป็นกระบวนการที่มาจากปฏิสัมพันธ์ 3 ส่วน คือ การพัฒนาความรู้เพื่อสังคม การพัฒนาความรู้เพื่อเศรษฐกิจ และการพัฒนาความรู้เพื่อปฏิรูปภาครัฐ เนื่องจากภาครัฐเป็นกลไกในการขับเคลื่อนนำส่วนของเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาด้านการศึกษา (E-Education) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อเป็น 5 ด้าน คือ

1. ระดมทรัพยากรเพื่อสร้างสาระทางการศึกษา (National Program for Digital Content Development) ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนรู้ในทุกวิชา ให้สอดคล้องกับเนื้อหาทางวิชาการ ในสื่อคอมพิวเตอร์อย่างรีบด่วน และส่งเสริมวิธีการเรียนรู้แบบใหม่ๆ

2. สร้างระบบพัฒนาครู (National Teacher Training Program) ใน 3 ระดับ โดยกำหนดให้ผู้บริหาร โรงเรียน กรม กระทรวง มีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้ครูทั่วไปมีพื้นฐานคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตใช้ในการสอน และกำหนดให้ครูคอมพิวเตอร์มีความเชี่ยวชาญ และสามารถเป็นที่ปรึกษาโรงเรียนได้

3. สร้างเครือข่ายเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (National Education Network) โดยกำหนดให้มีการจัดระบบการบริหารจัดการเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ลงทุนอย่างเป็นขั้นตอนในอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โดยให้มีการลดการนำเข้าคอมพิวเตอร์ ฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ ให้มีการผลิต การประกอบภายในประเทศ

5. จัดให้มีหน่วยงานกลางเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (National Institute of Technology for Education) เพื่อให้มีความคล่องตัว และประสิทธิภาพในการบริหารงาน โดยบุคลากรมีอาชีพ (ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา, 2545, หน้า 74-78) พระราชบัญญัติทางการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ให้ความสำคัญในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาจะเห็นได้จากหมวด 9 เทคโนโลยี มีรายละเอียด ดังนี้

มาตรา 63 รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็น ต้องการส่งวิทยุ กระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ โทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบการศึกษาตามอัธยาศัยการทะนุบำรุง ศาสนาศิลปะ และวัฒนธรรม ตามความจำเป็น

มาตรา 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำราหนังสือ ทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีด

ความสามารถในการผลิตจัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้โดยเปิดให้มีการแข่งขัน โดยเสรีอย่างเป็นธรรม

มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการผลิตรวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิต และการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่า และเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

มาตรา 68 ให้มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารจากเงินอุดหนุนของรัฐค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินการด้านการสื่อสารมวลชนเทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งเอกชน และองค์กรประชาชนรวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อพัฒนาคนและสังคม หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการการผลิตการวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 69 รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลาง ทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบายแผนส่งเสริม และประสานการวิจัยการพัฒนา และการใช้รวมทั้งการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

โดยในหมวดที่ 9 มุ่งเน้นที่จะพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาด้านต่างๆ ทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้ด้านการบริหาร และการจัดการให้มีการเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาคน และสังคมรวมทั้งเพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังนั้นเทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีบทบาทต่อการศึกษาอย่างมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีทางการสื่อสาร โทรคมนาคม ซึ่งเทคโนโลยีที่มีบทบาทต่อการศึกษา (คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ, 2545, หน้า 1-20) โดยประโยชน์ของเทคโนโลยีทางการศึกษา (ชิน กูวรรรณ, 2538, หน้า 25-27) ได้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

เทคโนโลยีที่เข้ามามีส่วนช่วยในเรื่องการเรียนรู้ปัจจุบันมีเครื่องมือที่ใช้สนับสนุนในเรื่องการเรียนรู้หลายอย่าง มีระบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน CAI ย่อมาจาก Computer A aided

Instruction มีระบบสื่อประสมระบบวีดิโอออนดีมานด์ วิดีโอเทเลคอนเฟอร์เรนซ์ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ระบบเหล่านี้เป็นระบบสนับสนุนการรับรู้ข่าวสาร และค้นหาข้อมูลข่าวสารเพื่อการเรียนรู้

1. เทคโนโลยีที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการศึกษา

การจัดการศึกษาสมัยใหม่ จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลข่าวสาร เพื่อการวางแผนการดำเนินการ การติดตามและประเมินผลซึ่งคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต ได้เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมาก ในปัจจุบัน

2. เทคโนโลยีที่เข้ามาใช้ในการสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

การสื่อสารระหว่างบุคคลเกือบทุกวงการทั้งทางด้านการศึกษาจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน เป็นต้น ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการเรียนการสอนและการดำเนินงานในหลายด้าน โดยอาศัยเทคโนโลยีการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การใช้โทรศัพท์ โทรสาร ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อการพัฒนาการศึกษาของชาติ โดยแผนงานหลักที่ 9 เป็นเรื่องของการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษาซึ่งมีแนวคิดว่าข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศมีความสำคัญต่อระบบการศึกษาอย่างยิ่ง หน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องจะต้องสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษา เพื่อเพิ่มนโยบายการวางแผนพัฒนาการศึกษา การบริหารการศึกษา และการจัดการศึกษาให้เป็นระบบและมีมาตรฐานเดียวกันรวมทั้งส่งเสริมให้มีเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสอนทุกระดับการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 10 – 14) และปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในข่ายปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการจัดการศึกษาทำให้ต้องมีการปรับปรุงกระบวนการปฏิรูปต้องแตกต่างกันไปจากการเรียนแบบเดิม โดยรูปแบบการจัดการศึกษาที่แตกต่างไปจากเดิม (พัลลภ พิริยะสรวงส์, 2543, หน้า 56-59) กล่าวไว้ว่า คือ

1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความคิด โดยฝึกการคิด วิเคราะห์ วิจัยอย่างมีเหตุผล การใฝ่หาความรู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง และแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

2. จัดระบบเครือข่ายการเรียนรู้ให้เป็นแหล่งความรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าความรู้ทุกด้านที่ผู้เรียนต้องการ เช่น สื่อมวลชนทุกแขนงคอมพิวเตอร์ทรัพยากรท้องถิ่นปัญญาชาวบ้าน และ

หน่วยงานต่างๆ ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเอง พัฒนาสังคม และสิ่งแวดล้อม ได้อย่างกว้างขวาง

3. จัดกิจกรรมทั้งในและนอกหลักสูตร โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่ต้องเรียนในห้องเรียน ให้เสร็จสิ้น และให้แบ่งเวลาทำกิจกรรม นอกหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ทางสังคม

4. ปรับกระบวนการเรียนการสอนและเทคนิคการสอนของครูให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาเน้นให้ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก และชี้แนะให้ผู้เรียนทำการศึกษาค้นคว้า คิดและตัดสินใจด้วยตัวเอง ขณะเดียวกันครูต้องเป็นต้นแบบด้านคุณธรรมและจริยธรรมด้วย ซึ่งต้องปลูกฝังทั้งในชั่วโมงเรียนและกิจการการฝึกปฏิบัติ

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในปัจจุบันมีรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่สามารถแบ่งออกได้หลายประการ (ชิน ภัทรวรรณ, 2546) สรุปว่าสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ดังนี้

1. ใช้เป็นระบบสื่อสารติดต่อระหว่างบุคคล ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับอาจารย์และเชื่อมต่อกับผู้อื่น

2. ใช้ในการเป็นสื่อการเรียนรู้ เรียกค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ จากห้องสมุดจากหน่วยงานบริการข้อมูล

3. ใช้สนับสนุนการเรียน การใช้ซอฟต์แวร์เพื่อการวิจัยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ

4. ใช้เป็นสื่อบันเทิง ในระบบอินเทอร์เน็ตโดยมีการประยุกต์ใช้มากมาย เช่น เกมส์ ข่าวสาร ด้านบันเทิง ฯลฯ

ไพรัช รัชพงษ์ และพิเชษฐ คุรงควโรจน์ (2541, หน้า 10-14) สรุปว่า โดยภาพรวมแล้วสามารถจำแนกคุณลักษณะการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อการศึกษาในมิติสำคัญ ๆ ดังนี้

1. เทคโนโลยีสารสนเทศลดความเหลื่อมล้ำของโอกาสทางการศึกษาเป็นเงื่อนไขสำคัญในการตอบสนองนโยบายการศึกษาที่เป็น “การศึกษาเพื่อประชาชนทุกคน” เป็นการสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษาในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเท่าเทียมทางด้านการศึกษาตัวอย่างที่สำคัญคือ ผลของการติดตั้งจานดาวเทียมที่มีต่อโรงเรียนห่างไกลในชนบทที่ด้อยโอกาสให้มีโอกาสเท่าเทียมกับโรงเรียนในท้องถิ่นที่เจริญกว่ารวมทั้งผลของการที่นักเรียนในชนบทมีโอกาสเข้าถึงแหล่งข้อมูลของโลกผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2. เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาในรูปแบบต่างๆ เช่น นักเรียนที่เรียนรู้ได้ช้าสามารถใช้เวลาเพิ่มเติมกับบทเรียนจากสื่อซีดีรอม หรือจากความหลากหลายของบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนอกจากนี้วิวัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศ

ยังสามารถผนวกสื่อต่างๆ เข้าหากันและนำเสนอได้อย่างน่าสนใจและยังสามารถเก็บบันทึก และเรียกใช้ร่วมกันได้ทำให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้หรือเรียนด้วยตนเองได้ตามความต้องการ

3. เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยในการจัดการและบริการการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวางแผนและการจัดการทางการศึกษานอกจากนี้ยังสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่น ๆ เช่นการใช้อินเทอร์เน็ตในด้าน การประชาสัมพันธ์หรือใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานทั้งใน และนอกองค์กรการศึกษา

2. การประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อจัดการศึกษา

ถนอมพร ต้นพิพัฒน์ (2539, หน้า 10-16) ได้กล่าวถึง รูปแบบของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ในทางการศึกษาว่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร อภิปราย ถกเถียง แลกเปลี่ยนสอบถามข้อมูล ข่าวสารความคิดเห็นทั้งกับผู้สนใจในเรื่องเดียวกัน หรือกับเชี่ยวชาญ สถาบันอุดมศึกษาใน สหรัฐอเมริกาได้ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการติดต่อกับ ครู อาจารย์ เพื่อการนัดหมาย ชักถามข้อสงสัย หรือการส่งการบ้านด้วยการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เพราะจากประโยชน์หลายประการของจดหมายอิเล็กทรอนิกส์สามารถแสดงความคิดเห็นส่วนตัว และได้ชักถามข้อสงสัย หรือความช่วยเหลือต่าง ๆ จากสมาชิกในกลุ่ม

นอกจากนี้ยังมีการบริการชื่อว่า ยูสเน็ต (USENET) ให้ประโยชน์ในทางเดียวกัน แต่มีข้อแตกต่าง คือยูสเน็ต เป็นกลุ่มข่าวข้อมูลที่ส่งไปที่กลุ่มจะทำการเผยแพร่ ไปทุกเครือข่ายย่อย นั้นๆ โดยที่ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์มาสมัครเป็นสมาชิกของกลุ่มข่าวเพียงเข้าไปเลือกอ่านกลุ่มข่าวที่ตนเองสนใจเท่านั้น

2. การใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นหาข้อมูลในการเรียนรู้ด้วยตนเอง นักการศึกษาสามารถใช้บริการทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลศึกษาค้นคว้าและวิจัยได้หลายวิธีที่นิยมมากที่สุด คือการบริการผ่าน เวิลด์ ไวด์ เว็บ ซึ่งมีข้อมูลในหลายรูปแบบมีซอฟต์แวร์สำหรับการอ่านข้อมูลที่สมบูรณ์และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันเพื่อใช้งานได้ง่าย และสะดวก อีกทั้งเอื้อต่อการบริการต่างๆ เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล และยูสเน็ตไวด์ด้วย

การค้นหาข้อมูลในการเรียนการสอนด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องใช้ เครื่องช่วย (Search Machine) ซึ่งซอฟต์แวร์สำหรับการอ่านข้อมูลในเว็บส่วนใหญ่ จะมีการเชื่อมต่อ

เครื่องมือช่วยค้นเหล่านี้อยู่ด้วย ผู้ใช้เพียงแค่กดปุ่มสำหรับเรียกโดยการแสดงชื่อของข้อมูลที่ต้องการสืบค้นลงไปเครื่องก็จะแสดงผลการสืบค้นโดยการแสดงชื่อของข้อมูลที่ต้องการศึกษา ซึ่งถ้าต้องการเข้าไปอ่าน ก็กดลงไปบนชื่อนั้นได้เลย ข้อมูลก็จะปรากฏขึ้น

นอกจากนี้ การเข้าใช้คอมพิวเตอร์เครื่องอื่น ๆ ที่ต่อกับเครือข่าย และที่อนุญาตให้มีการเข้าใช้ได้ เช่น การติดต่อเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ ของห้องสมุดเพื่อค้นหาหนังสือ ยืม ต่อเวลา หรือการจองสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เป็นที่นิยมมากตามห้องสมุดของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ

นอกจากห้องสมุดแล้วอาจจะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่เป็นฐานข้อมูลต่าง ๆ ได้ด้วยโดยในบางฐานข้อมูลนอกจากผู้ใช้จะเข้าไปค้นหาบทความที่เคตีพิมพ์ในวารสารต่างๆ แล้วยังสามารถใช้บริการพิเศษอื่น ๆ เช่น บริการส่งอีเมลล์แจ้งให้ทราบเกี่ยวกับบทความใหม่ที่ตีพิมพ์ในวารสารที่สนใจ โดยต้องมีการกำหนดชื่อของวารสารที่สนใจไว้ล่วงหน้า หรือมีบริการส่งแฟกซ์บทความนั้น ๆ ให้แก่ผู้ใช้ที่สนใจ ได้ซึ่งบริการพิเศษอื่นๆ มักจะคิดค่าบริการสูง

การประยุกต์อินเทอร์เน็ตในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรที่มีอยู่เดิมในปัจจุบัน อินเทอร์เน็ตในหลักสูตรกิจกรรมการสอนมีอย่างแพร่หลายในหลายประเทศโดยเฉพาะการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลาย ในปี พ.ศ. 2536 มีการสำรวจพบว่าการใช้อินเทอร์เน็ตในหลักสูตรกิจกรรมการสอนที่ได้ประโยชน์มากที่สุด ในสหรัฐอเมริกา คือ กิจกรรมการสอนในโครงการร่วมระหว่างห้องเรียน 2 ห้องขึ้นไป เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวกับการรับรู้ทางสังคม และที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ เนื่องจากโครงการนี้ได้รวมเอากิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ เอาไว้ เช่น การเก็บรวบรวมข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ การค้นคว้าวิจัย การสอบถาม ปรีक्षाผู้เชี่ยวชาญ การรับรู้ทางสังคม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมทั้งระดับประเทศและระดับนานาชาติ และการเขียนรายงาน นอกจากนี้ ยังมีโครงการที่เกี่ยวกับการเขียนหนังสือพิมพ์ของโรงเรียนแบบออนไลน์ และการเรียนการสอน คณิตศาสตร์ รวมทั้งกิจกรรมการเขียนจดหมายโต้ตอบระหว่างจากห้องเรียนต่างโรงเรียนได้อีกด้วย

การศึกษาทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

1. ผู้เรียนและผู้สอน มีการนัดหมายเวลาที่แน่ชัด ซึ่งต้องมีเครื่องมือและอุปกรณ์เพิ่มเติมในการรับส่งสัญญาณภาพ เสียง เช่น กล้องถ่ายภาพดิจิทัล ไมโครโฟน ลำโพง และซอฟต์แวร์พิเศษ ทั้งในห้อง (สถานี) ของผู้สอน และในห้องเรียนของผู้เรียนผู้สอน และผู้เรียนจะสามารถสื่อสารกันได้ทันทีโดยครูผู้สอนไม่จำเป็นต้องเดินทางไปยังห้องเรียนจริง เพียงมาสถานที่ที่ได้จัดเตรียมไว้และสอนผ่านทางจอคอมพิวเตอร์ส่วนผู้เรียนก็ไม่ต้องเดินทางมาหาครูผู้สอน เพียง

ไปยังห้องเรียนที่จัดเตรียมไว้ และเรียนจากจอคอมพิวเตอร์เมื่อมีข้อสงสัยก็สามารถที่จะถามผู้สอนได้โดยทันที

2. ผู้สอนจะต้องเตรียมเอกสารสอนไว้ล่วงหน้า และเก็บข้อมูลการสอนนี้ไว้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้เรียนจะสามารถเรียนจากทุกที่ที่สามารถเข้าใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในเวลาใดก็ได้ เอกสารการสอนมีหลายลักษณะ แต่เอกสารที่เป็นที่นิยม คือ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเว็บ หรือ CAI On Web เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลมหาศาลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลกถ้าผู้เรียนมีข้อสงสัยใด ๆ ก็สามารถส่งข่าวสารไปสอบถามผู้สอนได้

การเรียนการสอนเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต

การเรียนการสอนเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังคงเป็นลักษณะของการเปิดอบรมหลักสูตรสั้นๆ หรือการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการแก่สมาชิกในเครือข่ายหรือประชาชนทั่วไปสนใจ แต่ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาบางแห่ง เริ่มมีการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาต่างๆ ที่ทำการเปิดการสอนให้กับนักเรียน นักศึกษา ให้มีความพร้อมในการที่จะรับความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการค้นคว้าวิจัยหรือทำรายงาน ในรายวิชาต่าง ๆ และ ที่สำคัญคือ นิสิต นักเรียน นักศึกษาเกิดความรู้อยู่ด้วยตนเอง และยังเป็นโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อในลักษณะที่แตกต่างกันไปจากเดิม เช่น มีการอภิปรายผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์การนำเสนอความคิดเห็นในกลุ่มสนทนา หรือ จากการนำเสนอข้อมูลบนเว็บ เป็นต้น

นอกจากรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนการสอนแล้วอินเทอร์เน็ตแล้ว ยังสามารถพัฒนาไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ได้อีกมากมาย ซึ่ง ขนิษฐา รุจิโรจน์ (2539) ได้สรุปถึงประโยชน์ และแนวทางการใช้อินเทอร์เน็ตไว้ ดังนี้

1. การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อและเผยแพร่สารสนเทศ

1.1 เป็นอีกทางหนึ่งในการอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงานภายในประเทศ และต่างประเทศ

1.2 การติดต่อระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนทั้งภายใน และต่างสถาบัน

1.3 การติดต่อส่งรายงาน การบ้าน ปริญญานิพนธ์ ของผู้เรียนในรูปแบบแฟ้มข้อมูล

1.4 การติดต่อระหว่างนักวิชาการ นักวิจัย ทั้งภายใน และต่างประเทศ

1.5 การติดต่อขอรับวารสารอิเล็กทรอนิกส์

1.6 การติดต่อขอรับเป็นสมาชิกกลุ่มสนทนา ซึ่งเป็นเสมือนกลุ่มสนทนา

1.7 การติดต่อรับส่งแบบถามสำหรับการวิจัยตลอดจนการเผยแพร่ผลงานวิจัย

1.8 การประกาศแจ้งข่าวความเคลื่อนไหวทางวิชาการ เช่น การประชุมสัมมนาทางวิชาการ การเปิดสอนและอบรมหลักสูตรต่างๆ การประกาศรับสมัครงาน เป็นต้น

2.การใช้เครือข่ายเพื่อการสืบค้นสารสนเทศ

นักวิจัยผู้สอน และเรียนสามารถสืบค้น Online Library Catalog ของห้องสมุดต่างๆ ที่เชื่อมโยงในอินเทอร์เน็ต

3.การใช้เครือข่ายเพื่อการศึกษา

การสอนทางไกลโดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตซึ่งสถาบันการศึกษาจำนวนมากในหลายประเทศได้เปิดหลักสูตรการสอนในระดับปริญญา และระดับประกาศนียบัตร ที่เรียกว่า Online Program โดยผู้เรียนสามารถสมัครและเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกิจกรรมการสอนตลอดจนเอกสารและการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอนจะอยู่ในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ข้อควรระวังการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ถนอมพร ตันพิพัฒน์ (2539) ได้กล่าวว่า

1.การสืบค้นข้อมูล ข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นข้อมูลที่ไม่ได้มีการรับรองจากผู้เชี่ยวชาญองค์กรหรือสถาบันใด เพราะผู้ใช้เครือข่ายทุกคนมีสิทธิ์ที่จะนำเสนอความคิดเห็นเผยแพร่ข่าวสารตั้งคำถามแสดงคำตอบคำแนะนำคำชี้แจงในเรื่องต่างๆ อย่างอิสระ ดังนั้น จึงต้องใช้วิจารณญาณในการเลือกสรรข้อมูลต่างๆ

2.การเผยแพร่ข้อมูล สหรัฐอเมริกาได้มีการควบคุมการนำเสนอข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต แต่ได้มีประชากรเครือข่ายส่วนใหญ่ได้แสดงความไม่พอใจต่อกฎหมายดังกล่าวของสหรัฐอเมริกา เนื่องจากสมาชิกเครือข่ายอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ยังอยากให้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายไร้พรมแดนไม่มีเจ้าของแต่มีอิสระในตัวเอง และไม่ขึ้นกับกฎระเบียบขององค์กรใดองค์กรหนึ่ง ดังนั้น ผู้ใช้เครือข่ายทุกท่านซึ่งต้องการเผยแพร่ข่าวสารหรือนำเสนอความคิดเห็นใดๆ บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จึงจำเป็นต้องมีมารยาทในการใช้อินเทอร์เน็ต โดยตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อผู้อื่น และหลีกเลี่ยงการนำเสนอข้อมูลที่ไม่เหมาะสมคลาดเคลื่อนหรืออาจกระทบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

3.ในการติดต่อสื่อสารการใช้อีเมลเป็นวิธีการที่สะดวกสบาย แต่มีข้อจำกัดทางกายภาพ คือ ผู้รับไม่สามารถสังเกตเห็นหน้าท่าทางหรือน้ำเสียงประกอบได้ เพราะฉะนั้น การเขียนข้อความในอีเมล จึงจำเป็นต้องเขียนให้ชัดเจนกระชับถูกกาลเทศะ เพื่อป้องกันความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ ผู้ใช้อีเมลควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับมารยาทในการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์

3. อินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา

สถาบันการศึกษาในปัจจุบัน ได้นำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออินเทอร์เน็ตเข้ามาประยุกต์ในการเรียนการสอนเนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก

ไพศาล สุวรรณน้อย (2541, หน้า 21-23) กล่าวถึงการประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนไว้ดังต่อไปนี้

1. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสอน เมื่อมีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตติดตั้งอยู่ศูนย์บริการในโรงเรียน และออกรหัสผู้ใช้ให้กับครูและนักเรียนสามารถที่จะปรับกิจกรรมการเรียนการสอนที่นำเอาอินเทอร์เน็ตและอินเทอร์เน็ตมาใช้เสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นกิจกรรมต่อไปนี้

1.1 การใช้บริการสืบค้นข้อมูลและความรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตถ้าห้องสมุดในโรงเรียนมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อเข้ากับระบบเครือข่ายได้ จะช่วยให้นักเรียนสามารถค้นเอกสารสิ่งพิมพ์จากห้องสมุดของสถาบันการศึกษาอื่นที่เชื่อมโยงเข้ากับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้หรือนักเรียนสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายจากที่บ้านก็สามารถสืบค้นข้อมูลที่ต้องการได้จากที่บ้านโดยจะไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่อีกต่อไปเพียงแต่มีอุปกรณ์พื้นฐานในการใช้อินเทอร์เน็ตก็สามารถใช้อินเทอร์เน็ตในการแสวงหาความรู้ได้บริการที่ใช้ในการสืบค้นข้อมูลนี้คือบริการที่เรียกว่า Telnet ซึ่งสามารถเรียกใช้โปรแกรม OPAC ซึ่งเป็นโปรแกรมการสืบค้นห้องสมุดที่ใช้กันเกือบทั่วโลก หรือใช้เครื่องมือในการสืบค้นอื่นๆ เข้าช่วยในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนและผู้สนใจ

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การใช้ประโยชน์จากเครือข่ายที่เริ่มใช้กันมากเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ คือการสร้างโฮมเพจ รายวิชา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษารายละเอียดของลักษณะวิชา การวัดผล ประเมินผลการศึกษา รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนทำนอกห้องเรียนเพื่อเป็นการเตรียมตนเองให้พร้อมตามที่ผู้สอนกำหนด ก่อนที่จะเข้ามาในชั้นเรียนปกติ เช่น การอ่านเอกสารเนื้อหาที่จัดไว้ให้การสืบค้นจากแหล่งข้อมูลของผู้สอนทำลิงค์ไว้ให้ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองและทักษะการใช้ไอทีให้กับผู้เรียนไปพร้อม ๆ กันการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนปกติก็จะช่วยลดเวลาการถ่ายทอดเนื้อหาหลงไป ทำให้สามารถจัดกิจกรรมการอภิปราย ซักถาม แสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่ร่วมกันศึกษาซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะด้านการคิดวิเคราะห์และการแสดงออก

ซึ่งความคิดของตนเอง การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ซึ่งการสอนที่ยืดการบรรยายไม่สามารถจะทำกิจกรรมส่วนนี้ได้ ในเวลาที่จำกัดภายในห้องเรียน

อินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีที่มีศักยภาพในการทำงานสูง มีบริการรูปแบบต่างๆ มากมายที่สามารถเอื้อประโยชน์ให้การจัดการเรียนการสอนนักการศึกษา จึงได้พยายามศึกษาหารูปแบบการนำบริการต่างๆ ของอินเทอร์เน็ตมาใช้อย่างเต็มความสามารถเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน

เอ็งเจลโล (Angelo, 1993 อ้างถึงใน วิชชุดา รัตนเพียร, 2542) ได้สรุปหลักการพื้นฐานของการจัดการเรียนการสอนกับการเรียนการสอนผ่านเว็บ 5 ประการดังนี้ คือ

1. ในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปแล้ว ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ตลอดเวลา การติดต่อระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมีส่วนสำคัญในการสร้างความกระตือรือร้นกับการเรียนการสอน โดยผู้สอนสามารถให้ความช่วยเหลือผู้เรียนได้ตลอดเวลา ในขณะที่กำลังศึกษาทั้งยังช่วยเสริมสร้างความคิดและความเข้าใจผู้เรียนที่เรียนผ่านเว็บสามารถสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นรวมทั้งซักถามข้อข้องใจกับผู้สอนได้โดยทันทีทันใด เช่น การมอบหมายงานส่งผ่านอินเทอร์เน็ตกลับไปยังอาจารย์ผู้สอน สามารถตรวจและให้คะแนนพร้อมทั้งส่งผลย้อนกลับไปยังผู้เรียนได้ในเวลาอันรวดเร็วหรือในทันทีทันใด

2. การจัดการเรียนการสอนควรสนับสนุน ให้มีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างผู้เรียนความร่วมมือระหว่างกลุ่มผู้เรียนจะช่วยพัฒนาความคิดความเข้าใจได้ดีกว่าการทำงานคนเดียวทั้งยังสร้างความสัมพันธ์เป็นทีมโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันเพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุดเป็นการพัฒนาการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้และการยอมรับความคิดเห็นของคนอ่านมาประกอบเพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุดที่ผู้เรียนที่เรียนผ่านเว็บ แม้ว่าเรียนจากคอมพิวเตอร์ที่อยู่กันคนละที่แต่ด้วยความสามารถของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลกไว้ด้วยกันทำให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทันทีทันใด เช่น การใช้บริการสนทนาออนไลน์ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนติดต่อสื่อสารกันได้ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปจนถึงผู้เรียนที่เป็นกลุ่มใหญ่

3. ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Active Learners) หลีกเลี่ยงการกำกับให้ผู้สอนเป็นผู้ป้อนข้อมูลหรือคำตอบผู้เรียนควรเป็นผู้ขวนขวายไฝหาข้อมูลองค์ความรู้ต่างๆ เอง โดยการแนะนำของผู้สอนเป็นที่ทราบคืออยู่แล้วว่าอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลที่ใหญ่ที่สุดในโลก ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนผ่านเว็บนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถหาข้อมูลได้ด้วยความสะดวกและรวดเร็วทั้งยังหาข้อมูลได้จากแหล่งข้อมูลทั่วโลกเป็นการสร้างความกระตือรือร้นในการไฝหาความรู้

4. การให้ผลย้อนกลับแก่ผู้เรียนโดยทันทีทันใด ช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความสามารถของตน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับแนวทาง วิธีการหรือพฤติกรรมให้ถูกต้องได้ ผู้เรียนที่เรียนผ่านเว็บ สามารถได้รับผลย้อนกลับจากทั้งผู้สอนเองหรือแม้กระทั่งจากผู้เรียนคนอื่น ๆ ได้ทันทีทันใดแม้ว่าผู้เรียนแต่ละคนจะไม่ได้นั่งเรียนในชั้นเรียนแบบเผชิญหน้ากันก็ตาม

5. ควรสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ที่ไม่มีขีดจำกัดสำหรับบุคคลที่ใฝ่หาความรู้ การเรียนการสอนผ่านเว็บเป็นการขยายโอกาสให้กับทุก ๆ คนที่สนใจศึกษา เนื่องจากผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเดินทางไปเรียน ณ ที่ใดที่หนึ่ง ผู้ที่สนใจ สามารถเรียนได้ด้วยตนเองในเวลาที่เหมาะสม จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนผ่านเว็บนี้ มีคุณลักษณะที่ช่วยสนับสนุนหลักพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนทั้ง 5 ประการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุดังกล่าวข้างต้นจึงนับว่าอินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษายุคใหม่ในปัจจุบัน และที่สำคัญมากอีกปัจจัย คือ บุคลากรที่มีส่วนสำคัญในการจัดการศึกษาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ยีน ภู่วรรณ, 2546, หน้า 60-63) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

1. บทบาทของผู้บริหารระบบการศึกษา

ผู้บริหารระบบการศึกษาเป็นผู้กำหนดทิศทางและนโยบายการศึกษา การพัฒนาระบบการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ผู้บริหารต้องเข้าใจและเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอันดับแรก ผู้บริหารจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและต้องส่งเสริมให้บุคลากรมีการเรียนรู้ในส่วนของเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มขึ้นรวมถึงจัดให้มีส่วนสนับสนุนการศึกษาเพื่อลดภาระของผู้สอนให้น้อยลง

2. บทบาทครูในโรงเรียนที่จัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ

ครูเป็นผู้แนะนำถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์สำหรับเป็นแนวทางในการเรียนรู้ของนักเรียนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในระบบการศึกษานั้น บทบาทของครูย่อมมีการเปลี่ยนแปลง ครูต้องสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและมีความมั่นใจในการสอนสนับสนุนแนะนำนักเรียนได้

3. บทบาทของนักเรียน

นักเรียนนับว่าเป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนา หรือปฏิรูประบบการศึกษาดังนั้น นักเรียน จึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสูงสุดและเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความสำเร็จหรือล้มเหลวในนโยบายการศึกษานั้น นักเรียนต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับสารสนเทศ ในลำดับแรก นักเรียนต้องมีความสามารถในการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

4. บทบาทของผู้ปกครอง

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระบบการเรียนการสอนนั้น ผู้ปกครองเป็นอีกบุคคลหนึ่งที่ต้องทำความเข้าใจ ผู้ปกครองมีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนรู้ของนักเรียนเพราะผู้ปกครองสามารถเป็นทั้งผู้สนับสนุนที่ดีหรือผู้ที่ต่อต้านที่มีอิทธิพลในการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะผู้ปกครองต้องดูแลบุตรหลานในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการใช้อินเทอร์เน็ต เนื่องจากเนื้อหาที่มีอยู่ในอินเทอร์เน็ตนั้น มีความหลากหลายมีทั้งเหมาะสมและไม่เหมาะสม

ว่าที่ร้อยตรี จิรฐ์ แจ่มสว่าง (2542, หน้า 20-22) กล่าวถึงจุดหมายการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ดังนี้

1. ใช้ในการประชาสัมพันธ์
2. ใช้สอนวิชาคอมพิวเตอร์
3. ใช้ค้นหาข้อมูลจากทุกมุมโลก
4. ใช้สื่อสารระหว่างประเทศ
5. ใช้ในการทำกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ต

การจัดการอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา อาจจะมีปัญหาในการบริหารจัดการใช้อินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา (ทวีศักดิ์ กอนันต์กุล, 2542 อ้างถึงใน ศรีดา ตันตะอริพานิช, 2544) ได้กล่าวถึงปัญหาในการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มีดังนี้

1. โรงเรียนขาดอุปกรณ์ ไม่มีโทรศัพท์
2. ไม่คล่องภาษาอังกฤษ
3. ขาดแคลนเนื้อหา
4. ครูยังขาดทักษะในการใช้อินเทอร์เน็ตในการสอนโดยหากจะทำให้อินเทอร์เน็ตใน

โรงเรียนประสบความสำเร็จและใช้งานดีต้องประกอบด้วย

1. สถานที่ / อุปกรณ์ต้องพร้อม
2. ระบบเครือข่ายที่ดีและมีคุณภาพ
3. ครูสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ดี และหากจะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการพัฒนาประเทศไทยนั้น รัฐบาลจะต้องทำ ดังนี้

1. เครือข่ายกว้างไกลทั่วถึงและใช้งานได้
2. ข้อมูลเป็นเอกภาพ
3. ระบบเชื่อมโยงกัน แลกข้อมูลและส่งเสริมบริการในด้านต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ต

4. ประยุกต์เสียง เกมส์ ภาพที่น่าสนใจในการนำเสนอ
5. มีครูที่เอาใจใส่ดูแลนักเรียน
6. มีโครงการพื้นฐานที่จะให้เข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ง่าย
7. มีกิจกรรมเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน

4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

พฤติกรรมของมนุษย์ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. พฤติกรรมที่ไม่สามารถควบคุมได้ เรียกว่า เป็นปฏิกริยาสะท้อน เช่น การสะดุ้งเมื่อถูกเข็มแทง การกระพริบตาเมื่อมีสิ่งมากระทบกับสายตา ฯลฯ

2. พฤติกรรมที่สามารถควบคุมและจัดระเบียบได้ เนื่องจากมนุษย์สติปัญญาและอารมณ์ เมื่อมีสิ่งเร้ามากระทบ สติปัญญาหรืออารมณ์ จะเป็นตัวตัดสินใจว่าจะปล่อยกริยาใดออกไป ถ้าสติปัญญาควบคุมการปล่อยกริยา เราเรียกว่าเป็นการกระทำตามความคิดหรือทำด้วยสมอง แต่ถ้าอารมณ์ควบคุมเรียกว่าเป็นการทำตามอารมณ์หรือปล่อยตามใจ นักจิตวิทยาส่วนใหญ่เชื่อว่าอารมณ์อิทธิพลหรือพลังงานมากกว่าสติปัญญา ทั้งนี้เพราะมนุษย์ทุกคนยังมีความโลภ ความโกรธ ความหลงทำให้พฤติกรรมส่วนใหญ่ เป็นไปตามความรู้สึกและอารมณ์

ประเภทของพฤติกรรมมนุษย์

นักจิตวิทยาแบ่งพฤติกรรมมนุษย์ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. พฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิด ซึ่งเกิดขึ้น โดยไม่มีการเรียนรู้มาก่อน ได้แก่ ปฏิกริยาสะท้อนกลับ เช่น การกระพริบตา และสัญชาตญาณ เช่น ความกลัว การเอาตัวรอด เป็นต้น

2. พฤติกรรมที่เกิดจากอิทธิพลของกลุ่ม ได้แก่ พฤติกรรมที่เกิดจากการที่บุคคลติดต่อสังสรรค์ และมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของมนุษย์ให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมแบ่งออกได้เป็น 4 ลักษณะ คือ

1. การปรับเปลี่ยนทางด้านของสรีระร่างกาย เช่น ปรับปรุงบุคลิกภาพ การแต่งกาย การพูด

2. การปรับเปลี่ยนทางด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดให้มีความสัมพันธ์ภาพที่ดีกับบุคคลอื่น ปรับอารมณ์ความรู้สึกให้สอดคล้องกับบุคคลอื่น รู้จักการยอมรับผิด

3. การปรับเปลี่ยนทางด้านสติปัญญา เช่น การศึกษาค้นคว้าเพื่อให้มีความรู้ที่ทันสมัยทันเหตุการณ์ การมีความคิดเห็นคล้อยตามความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่

4. การปรับเปลี่ยนอุดมคติ หมายถึง การสามารถปรับเปลี่ยนหลักการ แนวทาง บางส่วนบางตอนเพื่อให้เข้ากับสังคมส่วนใหญ่ได้โดยพิจารณาจากความจำเป็น และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเป็นประโยชน์แก่ตนเอง เพื่อสวัสดิภาพของตนเอง และของกลุ่ม

นักสังคมวิทยาเชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม หรือสภาวะภายนอกทั้งที่อยู่รอบตัวของมนุษย์ ทั้งสิ่งที่มีรูปร่าง และไม่มีรูปร่างตลอดจนพลังงานต่าง ๆ จำต้องรวมทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ อากาศ แสงแดด ความร้อน ความเย็น แร่ธาตุ กระแสไฟฟ้า เครื่องมือสื่อสาร เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลเหนือมนุษย์ทั้งในแง่ที่อำนวยความสะดวก และผลร้ายโดยที่มนุษย์ไม่มีทางเลือกหนี

ความแตกต่างทางพฤติกรรมแบ่งได้ ดังนี้

1. ความแตกต่างทางอารมณ์
2. ความแตกต่างทางความถนัด
3. ความแตกต่างของความประพฤติ
4. ความแตกต่างของความสามารถ
5. ความแตกต่างของทัศนคติ
6. ความแตกต่างของความต้องการ
7. ความแตกต่างของรสนิยม
8. ความแตกต่างทางสังคม
9. ความแตกต่างของลักษณะนิสัย

ความแตกต่างเหล่านี้ ทำให้บุคคลมีลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งเรียกว่าเป็นความแตกต่างระหว่างบุคคล นักจิตวิทยายอมรับว่าทุกคนย่อมมีความแตกต่างกัน แม้แต่ฝาแฝดก็ไม่เหมือนกัน สิ่งสำคัญที่ทำให้บุคคลแตกต่างกัน คือพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญด้านต่าง ๆ 6 ประการ คือ

1. การเรียนรู้
2. ค่านิยม
3. บรรทัดฐานของสังคม
4. ทัศนคติ
5. ความเชื่อ

6. การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

วิธีการศึกษาพฤติกรรมสามารถทำได้ ดังนี้

วิธีการศึกษาพฤติกรรมก็คือ วิธีการถูกนำมาใช้เพื่อแสวงหาข้อมูลความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมซึ่งวิชาใด ๆ ที่มีความเป็นศาสตร์นั้นล้วนแต่นำมาใช้ คือ วิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแสวงหาความรู้ทั้งสิ้น ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดปัญหา
2. ตั้งสมมติฐาน
3. รวบรวมข้อมูล
4. วิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผล

วิธีการศึกษาพฤติกรรมที่สำคัญกระทำได้ 4 วิธี ตามลักษณะของพฤติกรรมที่ศึกษา ซึ่งจรรยา สุวรรณทัต (2538, หน้า 20-25) กล่าวไว้ ดังนี้

1. การทดลอง เป็นการศึกษากิจกรรมในทางจิตวิทยาที่มีความเป็นวิทยาศาสตร์สูงมาก มุ่งศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุ และผลระหว่างเหตุการณ์สองเหตุการณ์ คือตัวแปรอิสระและตัวแปรตามการปฏิบัติของผู้ทดลองต่อตัวแปรอิสระเรียกว่า การจัดการกระทำทดลองครั้งหนึ่งจะต้องมีตัวแปรตั้งแต่สองตัวขึ้นไป แต่การทดลองก็มีข้อจำกัดอยู่มาก เพราะการควบคุมตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งอาจมีปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาแทรกแซงทำให้เกิดการสับสนได้ในการทดลองส่วนใหญ่จะมีการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองคือกลุ่มที่ผู้ทดลองจัดการกระทำกับตัวแปร กลุ่มควบคุมคือกลุ่มที่ผู้ทดลองมิได้จัดการกระทำกับตัวแปร

2. สัมภาษณ์เป็นการศึกษาในเชิงวิทยาศาสตร์เช่นกันแม้ว่าจะไม่เข้าขั้นวิธีการศึกษาตัวเป็นเหมือนการทดลอง แต่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจะมีเหตุเป็นผลกันไม่ได้ และผู้ศึกษาไม่มีการจัดการกระทำต่อตัวแปรกระทำเพียงแค่ศึกษาตัวแปรอย่างมีระบบในสถานการณ์ที่พบการสำรวจจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือที่มีทั้งความเชื่อถือได้และความตรงรวมทั้งกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มด้วยวิธีการที่เหมาะสม เพื่อให้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร

3. คลินิก เป็นการศึกษากิจกรรมแบบสักรายใดรายหนึ่งใช้เครื่องมือหลาย ๆ อย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลหลาย ๆ ด้าน และใช้ระยะเวลานาน ทำให้ทราบสาเหตุของพฤติกรรมบุคคลนั้นตลอดจนได้ข้อมูลใหม่ ๆ ที่จะนำไปใช้กับกรณีอื่น ๆ ได้ การศึกษารายบุคคลเป็นรายกรณีก็คือวิธีการทางคลินิก

4. สังเกตอย่างมีระบบ พฤติกรรมจำนวนมากจำเป็นต้องศึกษาในสถานการณ์ปกติที่

พฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้น โดยการเฝ้าสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเรียกว่าการสังเกตอย่างมีระบบวิธีการนี้ต้องนิยามพฤติกรรมที่จะสังเกตให้ชัดเจนและวัดได้ว่านิยามปฏิบัติการรวมทั้งจะต้องทำการสังเกต โดยมีให้กลุ่มตัวอย่างรู้ด้วย

กระบวนการคิด

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของการคิดไว้ต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้ โคแกน (Kogan, 1971) ได้นิยามความหมายของแบบการคิดว่าเป็นความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านรับรู้ การจำ การคิด ความเข้าใจ การแปลงข่าว และการนำข่าวสารไปใช้ ประโยชน์แบบการคิดเป็นรูปแบบที่ได้มาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ที่แต่ละคนมีแตกต่างกันไป และยังส่งผลต่อบุคลิกภาพ พฤติกรรม การรับรู้ การแก้ปัญหา ความสนใจ พฤติกรรมทางสังคม และการสร้างมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง และออสเบิร์น (Ausburn, 1978, pp.337-354) กล่าวถึงแบบการคิดว่าเป็น “มิติทางจิตวิทยา” ซึ่งแสดงถึง การได้มาของข่าวสาร (Acquiring) และกระบวนการสนเทศ (Processing Information) หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า เป็นเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล ในการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย การรับรู้ ความคิด ความจำเป็น จินตภาพ และการแก้ปัญหา ซึ่งระดับของกระบวนการเรียนรู้มีไม่เพียงเรื่องของทักษะ หรือความสามารถเท่านั้น แต่เป็นความถนัด และยังเป็นความแตกต่างระหว่างบุคคลในการศึกษา ข่าวสาร การเก็บข่าวสารการจัดทำอันมีขั้นตอนต่าง ๆ รวมถึงการนำข่าวสารไปใช้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะแสดงถึง ความคิดทางสมองที่แตกต่างกัน

วิทกิน (Witkin, 1971, pp. 1-64) กล่าวโดยสรุปว่าแบบการคิดเป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงการรับรู้ และกระบวนการคิดของแต่ละบุคคล โดยมีลักษณะ ดังนี้

1. แบบการคิดเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการรับรู้มากกว่าขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการการจดจำ
2. แบบการคิดมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของบุคคล และเป็นตัวชี้ลักษณะเด่นในตัวของบุคคลให้แสดงออกมา
3. แบบการคิดเป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลแต่ละคน ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามอายุ แต่ไม่อาจทำให้รูปแบบการคิดของบุคคลนั้น เปลี่ยนแปลงจากเดิมไปโดยสิ้นเชิง

จากนิยามทั้งหมดนี้สามารถสรุปได้ว่า แบบการคิดหมายถึง ลักษณะการคิดของบุคคลที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพพฤติกรรม และการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การแก้ปัญหา ทักษะความสามารถรวมทั้งด้านทัศนคติของแต่ละคน

ประเภทของแบบการคิด

แบบการคิด (Cognitive Style) ขอบเขตในการศึกษาได้หลายรูปแบบมีลักษณะของแบบการคิดที่ได้รับการศึกษาและวิจัยมา เพื่อนำไปใช้ในวงการศึกษและเป็นแบบที่น่าจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้จากเว็บ คือ แบบการคิดทฤษฎีของวิทกิน (Witkin, 1971) ซึ่งได้แบ่งรูปแบบการคิดของบุคคลโดยตัดสินจากความสามารถของบุคคลที่จะเอาชนะอิทธิพลจากการลวงให้ไขว้เขวของภาพ ขณะที่บุคคลกำลังพยายามจัดจำแนกสิ่งเร้า ออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

1. ฟیلด์ อินดิเพนเดนท (Field Independent) เป็นรูปแบบการคิดของบุคคลที่เป็นอิสระจากการลวงของภาพที่เป็นพื้นได้มากสามารถวิเคราะห์จำแนก
2. ฟیلด์ ดีเพนเดนท (Field Dependent) เป็นรูปแบบการคิดของบุคคลที่มีลักษณะการคิดคววนสับสนอันเนื่องมาจากอิทธิพลการลวงของภาพที่เป็นพื้นจนขนาดการพินิจพิเคราะห์ในสาระที่ได้รับบุคคลแบบนี้จึงมองสิ่งต่าง ๆ ในภาพรวม

ลักษณะของบุคคลที่มีแบบการคิดต่างกัน

จากการศึกษาและรวบรวมงานวิจัยพบว่าผู้ที่มีแบบการคิดต่างกัน จะมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า แบบการคิดมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆ อีกหลายด้าน เช่น เรื่องของเพศ วัย ระดับสติปัญญา เป็นต้น ผลจากการศึกษาพบว่าเพศหญิง จะมีความเป็นฟیلด์ดีเพนเดนท มากกว่าเพศชาย (Witkin, 1971) ส่วนในเรื่องพัฒนาการของ ความเป็นฟیلด์ดีเพนเดนท และฟิวด์ อินดิเพนเดนท ในตัวบุคคลพบว่า ความเป็นฟิวด์ อินดิเพนเดนท ในตัวคนเราจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่สัมพันธ์กับระดับอายุในช่วง 8-15 ปี ความเป็นฟیلด์อินดิเพนเดนทจะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ อายุ 02 – 24 ปี ความเป็นฟิวด์ อินดิเพนเดนท จะแสดงออกอย่างชัดเจน และเมื่อคนมีอายุมากขึ้นเข้าสู่วัยชรา ความเป็นฟิวด์อินดิเพนเดนทจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้น (Witkin, Goodenough & Krap, 1967 cited in Witkin, 1971)

2. ผู้ที่มีแบบการคิดแบบฟิวด์ ดีเพนเดนทจะมีความเชื่อ ตามค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคมในขณะที่ผู้มีแบบการคิดแบบฟิวด์ อินดิเพนเดนท จะยึดมั่นในความเชื่อของตนเองเป็นหลัก

3. ผู้ที่มีแบบการคิดแบบฟิวด์เพนเดนท จะสนใจต่อบุคคลอื่นเป็นอย่างมาก และสร้างความสนิทสนมต่อผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วยส่วนผู้ที่มีแบบการคิดแบบฟิวด์ อินดิเพนเดนทจะชอบอยู่ตามลำพัง และไม่สนใจต่อบุคคลอื่น

4. บุคคลที่มีแบบการคิดแบบฟิวด์อินดิเพนเดนท จะสามารถเรียนและจำได้ดีใน

การเรียนรู้ เกี่ยวกับการวิเคราะห์จำแนกแยกแยะในทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ กูดอินัฟ (Good enough, 1967, pp. 102-104) ยังสนใจที่จะเรียนในเรื่องที่เป็นนามธรรม และทฤษฎีต่าง (Witkin, 1971) แต่สำหรับบุคคลที่มีแบบการคิด แบบฟิลด์ดิเพนเดนท จะสามารถเรียนได้ดีในการเรียนเรื่องทั่ว ๆ ไปในด้านสังคมศาสตร์ (Good enough, 1967)

5. ผู้ที่มีแบบการคิดแบบฟิลด์ อินดิเพนเดนท จะสามารถเจาะเข้าถึงเนื้อหาส่วนย่อยที่เป็นส่วนประกอบของเนื้อหาสาระส่วนรวมและเข้าใจด้วยว่าส่วนย่อยนั้นเป็นส่วนที่แยกต่างหากออกมาจากส่วนรวมทั้งหมดอย่างไรและเป็นผู้ที่สามารถนำระบบโครงสร้างของการแก้ปัญหาของตนเองไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ในทางตรงข้าม บุคคลประเภทที่ฟิลด์ดิเพนท จะต้องอาศัยการมองเห็นเนื้อหาสาระที่เป็นส่วนรวมทั้งหมดก่อนเพื่อเป็นแนวทางสำหรับทำความเข้าใจเนื้อหาส่วนย่อย ซึ่งเป็นส่วนประกอบของส่วนรวมทั้งหมดและจะไม่สามารถแยกแยะเนื้อหาสาระได้โดยไม่มีบริบทหรือสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วย (สมพร จารุรัฐ, 2540, หน้า 18-24)

6. ผู้ที่มีแบบการคิดแบบฟิลด์ อินดิเพนเดนท จะทำงานโดยมุ่งที่ตัวเองและไม่ต้องการกรอบหรือระบบโครงสร้างอะไรมาช่วยนำทางในการแก้ปัญหาเท่าไรนักรวมทั้งสามารถแยกแยะปัญหาใหญ่ออกเป็นส่วนประกอบย่อยได้ดีกว่า ผู้ที่มีแบบการคิดแบบฟิลด์ ดิเพนเดนท ซึ่งจะมีลักษณะตรงกันข้าม กล่าวคือ ทำงานที่มุ่งตัวบุคคลอื่น สนใจว่าคนอื่น ๆ จะพูดหรือทำอะไรมากกว่าอย่างอื่นชอบอยู่กับคนอื่นและชอบทำงานเป็นกลุ่ม เมื่อเนื้อหาสาระที่จะต้องเรียน ขาดโครงสร้างหรือกรอบทำงาน และผู้เรียนจะต้องสร้างขึ้นเองในการที่จะเข้าใจเนื้อหาสาระ บุคคลประเภทฟิลด์ ดิเพนเดนท มักจะประสบปัญหามากกว่าบุคคลประเภทฟิลด์ ผู้เรียนที่มีลักษณะแบบการคิดแบบฟิลด์ ดิเพนเดนท อาจจะต้องการความชัดเจนอย่างมาก ในเนื้อหาสาระที่จะต้องอ่านและในงานที่จะต้องทำตรงกันข้ามผู้เรียนแบบฟิลด์ อินดิเพนเดนทอาจจะพอใจทำงานที่มีการเสนอแนะอย่างหลวม ๆ มีแนวทางปฏิบัติภายในกรอบกว้าง ๆ เพื่อที่จะได้ใช้ความคิดอย่างกว้างขวางอิสระ

7. ผู้ที่มีรูปแบบการคิดทั้งสองแบบนี้จะมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน 2 ลักษณะ คือ การใช้ตัวกลางในการเรียนรู้ และการใช้ประโยชน์จากความเด่นชัดของตัวชี้แนะ กล่าวคือผู้ที่มีแบบการคิด แบบฟิลด์ อินดิเพนเดนท จะมีความสามารถในการสรุปหลักการต่าง ๆ จากประสบการณ์ของตนได้ดีกว่าผู้ที่มีแบบการคิดแบบฟิลด์ ดิเพนเดนท เช่น ในการเรียนเนื้อหาที่มีโครงสร้างคลุมเครือ ผู้เรียนต้อง สรุปหลักการด้วยตนเอง ผู้เรียนที่มีแบบการคิดแบบฟิลด์ อินดิเพนเดนทจะสามารถใช้ประโยชน์จากตัวกลางในการเรียนรู้เพื่อเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ และสรุปเป็นหลักการ ได้ดีกว่ากลุ่มที่มีแบบการคิดแบบฟิลด์ ดิเพนเดนท อีกลักษณะหนึ่ง คือการใช้ประโยชน์

จากความเด่นชัดของตัวชี้แนะ (Cue Saliency) ตัวชี้แนะที่เด่นชัดมากจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีกว่า ตัวชี้แนะที่เด่นชัดน้อย ตัวชี้แนะที่เด่นชัดจะส่งผลต่อผู้ที่มีความคิดแบบฟิสิกส์ ดิเพนเคนท์ มากกว่าผู้ที่มีแบบการคิดแบบฟิสิกส์ อินดิเพนเคนท์ (พัชรี เกียรตินันท์วิมล, 2530 อ้างถึงใน ณ์จุกร สงคราม, 2543, หน้า 45 – 48)

5. จรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต

ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมากและเพิ่มขึ้นทุกวัน การใช้งานระบบเครือข่ายที่ออนไลน์ และส่งข่าวสารถึงกันย่อมมีผู้ที่มีความประพฤติไม่ดีปะปน และสร้างปัญหาให้กับผู้ใช้อื่นอยู่เสมอ หลายเครือข่ายจึงออกกฎการใช้งานภายในเครือข่ายเพื่อให้สมาชิกในเครือข่ายของตนเองยึดถือและปฏิบัติตามการสร้างกฎเกณฑ์เพื่อให้สมาชิกโดยส่วนรวมได้รับประโยชน์สูงสุดไม่เกิดปัญหาจากผู้ใช้งานที่สร้างความเดือดร้อน

ดังนั้น ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทุกคนที่เป็นสมาชิกเครือข่ายจะต้องเข้าใจกฎเกณฑ์ ข้อบังคับของเครือข่ายนั้นมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้ร่วมใช้บริการของคนอื่น และจะต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองที่เข้าไปขอใช้บริการต่าง ๆ บนเครือข่ายบนระบบคอมพิวเตอร์ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเรียกเข้าได้เป็นเพียงเครือข่ายองค์กร ที่ผู้ใช้สังกัดอยู่ แต่เป็นการเชื่อมโยงของเครือข่ายต่างๆ เข้าหากันหลายพันหลายหมื่นเครือข่ายมีข้อมูลข่าวสารวิ่งอยู่ระหว่างเครือข่ายเป็นจำนวนมาก การส่งข่าวสารในเครือข่ายนั้น อาจทำให้ข่าวสารกระจายเดินทางไปยังเครือข่ายอื่นๆ อีกเป็นจำนวนมาก หรือแม้แต่การส่งจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ฉบับหนึ่งก็อาจจะต้องเดินทางผ่านเครือข่ายอีกหลายเครือข่ายกว่าจะถึงปลายทาง ดังนั้น ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตต้องให้ความสำคัญ และตระหนักถึงปัญหาปริมาณข้อมูลข่าวสาร ที่วิ่งอยู่บนเครือข่ายในฐานะที่เป็นผู้ใช้งาน คุณได้รับสิทธิให้เข้าใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต แต่อย่างไรก็ต้องเข้าใจกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่แต่ละเครือข่ายย่อยวางไว้ด้วย ไม่เพียงละเมิดสิทธิ์ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อปัญหาหรือไม่ควรละเมิดกฎเกณฑ์ที่แต่ละเครือข่ายวางไว้ และจะต้องปฏิบัติตาม คำแนะนำของผู้บริหารเครือข่ายย่อย ๆ นั้นอย่างเคร่งครัด

การใช้งานอย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์จะทำให้สังคมอินเทอร์เน็ตน่าใช้ และเป็นประโยชน์ร่วมกันอย่างดี กิจกรรมบางอย่างที่ไม่ควรปฏิบัติจะต้องหลีกเลี่ยง เช่น การส่งกระจายข่าวลือไปเป็นจำนวนมากบนเครือข่าย การกระจายข่าวแบบส่งกระจายไปยังปลายทาง จำนวนมาก

การส่งเอกสารจดหมายลูกโซ่ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะเป็นผลเสียโดยรวมต่อผู้ใช้ และไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ ต่อสังคมอินเทอร์เน็ต

เพื่อให้การอยู่ร่วมกันในสังคมอินเทอร์เน็ตสงบสุข จึงมีผู้พยายามรวบรวมกฎศึกษามารยาท และวางเป็นจรรยาบรรณอินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกว่า Netiquette ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทุกคนมีเมลบ็อกซ์หรืออีเมลแอดเดรส ที่ใช้อ้างอิงในการรับส่งจดหมาย ความรับผิดชอบต่อการใช้งานอีเมลในระบบจึงเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องให้ความสำคัญเพราะจดหมายมีการรับส่ง โดยระบบซึ่งหากมีจดหมายค้างในระบบจำนวนมากจะทำให้พื้นที่บัพเฟอร์ของจดหมายในระบบหมดจะเป็นผลให้ระบบไม่สามารถรับส่งจดหมายต่อไปได้หลายต่อหลายครั้งระบบปฏิเสธ การรับส่งจดหมายเพราะไฟล์ระบบเต็ม หากวิเคราะห์ต่อไปพบว่าไฟล์ที่เป็นบัพเฟอร์ของเมลบ็อกซ์ยังไม่ได้เก็บออกเป็นส่วนหนึ่งของไฟล์ระบบ หรือหากมีผู้ใดผู้หนึ่งส่งเมลที่มีขนาดใหญ่มาก และเข้าไปในระบบเดียวกันพร้อมกันหลาย ๆ คน (ส่งแบบกระจาย) ก็จะทำให้ ระบบหยุดการทำงานได้เช่นกัน พึงระลึกเสมอว่าเครื่องที่เก็บเมลบ็อกซ์ของแต่ละคนมิได้มีผู้ใช้เพียงไม่กี่คน แต่อาจมีเป็นพันคนเป็นหมื่นคน ดังนั้น ระบบอาจมีปัญหาได้ง่าย

ความรับผิดชอบในการดูแลผู้จดหมาย

เมลบ็อกซ์ของแต่ละคนควรจะมีควมรับผิดชอบต่อสิ่งต่อไปนี้

1. ตรวจสอบจดหมายทุกวัน และจะต้องจำกัดจำนวนไฟล์ และข้อมูลในผู้จดหมายของตนให้เหลือภายในโควตาที่กำหนด
2. ลบข้อความหรือจดหมายที่ไม่ต้องการแล้วออกจากดิสต์เพื่อลดปริมาณการใช้ดิสต์
3. ให้จำนวนจดหมายที่อยู่ในผู้จดหมาย (M box) มีจำนวนน้อยที่สุด
4. ให้ทำการโอนย้ายจดหมายจากระบบไปไว้ยังพีซี หรือฮาร์ดดิสต์ของตนเองเพื่อใช้อ้างอิงในภายหลัง
5. พึงระลึกเสมอว่าจดหมายที่เก็บไว้ในผู้จดหมายนี้ อาจถูกผู้อื่นแอบอ่านได้ไม่ควรเก็บข้อมูลหรือ จดหมายที่คุณคิดว่าไม่ใช่แล้วเสมือนเป็นประกาศไว้ในผู้จดหมาย เมื่อผู้ใช้ได้บัญชีชื่อในโฮสก็จะได้รับสิทธิ์ให้ใช้พื้นที่ดิสต์ซึ่งเป็นพื้นที่เฉพาะที่ เรียกว่าโฮมไดเรกทอรี ตามโควตาที่กำหนด ดังนั้น ความรับผิดชอบของผู้ใช้ต่อพื้นที่ดิสต์ จึงเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องตระหนักเพราะพื้นที่เหล่านี้เป็นพื้นที่ใช้ร่วมกัน เช่น ในโฮสแห่งหนึ่งมีผู้ใช้ร่วมกันสามพันคน ถ้ากำหนดให้คนละ 3 เมกะไบต์ ก็จะต้องใช้พื้นที่ถึง 9 จิกะไบต์ โดยความเป็นจริงแล้วโฮสมีพื้นที่ไม่ถึงเพราะถือว่าค่าเฉลี่ยของการใช้อาจจะอยู่ที่ 1 เมกะไบต์ ดังนั้นถ้าทุกคนใช้พื้นที่พอเหมาะ และเก็บไฟล์ที่ไม่ใช้

ออก ก็ทำให้ระบบมีพื้นที่ รองรับการใช้งานได้มากสิ่งเหล่านี้จึงเป็นความรับผิดชอบร่วมกัน
หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ใช้จึงควรดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดให้ไฟล์ในโฮมไดเรกทอรีของตนมีจำนวนต่ำที่สุด ไฟล์ต่าง ๆ ควรได้รับการ
คว่ำโหลดยังพีซีของตน

2. ในการคัดลอกไฟล์จากของตน ไปให้ผู้อื่นหรือนำไฟล์จากอินเทอร์เน็ต มายังเครื่อง
ของตนควรจะได้หมั่นทำการสแกนตรวจสอบไวรัส เพื่อว่าจะได้ช่วยกันลดการกระจายของไวรัสลง
ไป พึงระลึกเสมอว่าไฟล์ของคุณที่เก็บไว้ในเครื่องนั้นอาจได้รับการตรวจสอบ โดยผู้ที่มีสิทธิ์สูงกว่า
คุณ ดังนั้น จึงไม่ควรเก็บไฟล์ที่เป็นเรื่องลับเฉพาะไว้บนเครื่องให้บริการ

สังคมอินเทอร์เน็ตเป็นสังคมที่คอยช่วยเหลือกัน และดำเนินการบริการให้กับผู้ใช้ในด้าน
ต่าง ๆ โดยเฉพาะมีแหล่งข้อมูล และโปรแกรมเป็นจำนวนมากเก็บไว้ในศูนย์บริการ FTP
ศูนย์บริการเครือข่ายเป็นจำนวนมากเป็นศูนย์บริการสาธารณะแบบ Anonymous ที่นิยมยอมให้
ใครก็ได้เข้ามาขอใช้บริการคัดลอกข้อมูลและเข้ามาเวลาใดก็ได้การเรียกใช้ FTP จึงควรปฏิบัติตน
ดังนี้

1. เมื่อเข้าสู่ศูนย์ FTP และป้อนชื่อผู้ใช้เป็น Anonymous จะต้องใช้ชื่ออีเมลแอดเดรส
ตาม ข้อกำหนดของแต่ละศูนย์การให้อีเมลแอดเดรส ก็เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงที่บอกได้ว่าผู้ใช้บริการมี
ตัวตนและอ้างอิงได้

2. การคัดลอกแฟ้ม ควรเลือกเฉพาะที่ใช้งานจริงเท่านั้น ไม่ควรคัดลอกแบบไม่มีการ
คัดเลือกเพราะจะสร้างปัญหาในเรื่องการสื่อสารมาก ในกรณีที่ต้องการคัดลอกไฟล์ขนาดใหญ่กว่า 1
ล้านตัวอักษร ควรเลือกเวลาที่เป็นช่วงเวลานอกราชการ เช่น ตอนเย็น หรือกลางคืน

3. การเลือกเวลา FTP ในช่วงเวลานอกงานนั้นให้ดูเวลาที่ศูนย์ FTP เป็นหลักไม่ใช่
เวลาที่ต้นทางที่คุณทำงานอยู่

4. คัดลอกแฟ้มมาเก็บไว้ในเครื่องของคุณตามขอบเขตของโควต้าที่อนุญาตให้คุณควร
รับผิดชอบด้วยการถ่ายโอนยังฮาร์ดดิสต์บนเครื่องคอมพิวเตอร์ของคุณ

5. เมื่อต้องการหาชื่อไฟล์หรือสอบถาม Archie ให้สอบถามเป็นอีเมลล์

6. เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของคุณในกรณีที่คัดลอกไฟล์มาให้ตรวจสอบว่าไฟล์
ที่คัดลอกามีข้อตกลงทางด้านลิขสิทธิ์อย่างไร ไม่ควรละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าเจ้าของไม่อนุญาต และ
โปรแกรมใดก็ตามที่ไม่ได้ใช้ให้ลบออกจากระบบของคุณบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีคำสั่งให้ใช้
การโต้ตอบกันอย่างออนไลนหลายคำสั่ง เช่น “Write, Talk หรือมีการสนทนา เป็นกลุ่ม เช่น IRC
 เป็นต้น ในการเรียกหาหรือเปิดการสนทนาตลอดจนการสนทนาจะต้องมีมารยาทที่สำคัญ ได้แก่

1. ควรเรียกคู่สนทนาจากผู้ที่เรารู้จักและต้องการสนทนาด้วย หรือมีเรื่องสำคัญ ที่จะติดต่อกับควรระลึกเสมอว่าการขัดจังหวะผู้อื่นที่กำลังทำงานอยู่อาจสร้างปัญหาให้ได้
2. ก่อนการเรียกคู่สนทนาควรสอบถามการใช้งานของคู่สนทนาที่ต้องการเรียก เพราะการเรียกแต่ละครั้งจะมีข้อความไปปรากฏบนจอภาพของฝ่ายถูกเรียก ซึ่งก็สร้างปัญหาทำงานได้ เช่น ขณะกำลังทำงานค้าง FTP ซึ่งไม่สามารถหยุดได้
3. หลังจากเรียกไปชั่วขณะที่ถูกเรียกไม่ตอบกลับแสดงว่าคู่สนทนาอาจติดงานสำคัญ ขอให้หยุดการเรียกเพราะข้อความที่เรียกไปปรากฏบนจออย่างแน่นอนแล้ว
4. ควรใช้วาจาสุภาพ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน การแทรกอารมณ์ขันควรกระทำกับคนที่รู้จักคุ้นเคยแล้วเท่านั้น ระบบข่าวสารที่ให้บริการในสังคมอินเทอร์เน็ตมีหลายระบบ เช่น ยูสเน็ตนิวส์ (Usenet News) ระบบสมาชิกแจ้งข่าวหลายสมาคม บอกรับสมาชิก และให้ข่าวสารที่สม่ำเสมอกับสมาชิกด้วยการส่งเป็นจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ ที่เรียกว่า Mailing Lists ผู้เสนอข่าวและผู้อภิปรายเรื่องต่าง ๆ ที่เขียนลงไปจะกระจายออกไปทั่วโลก เช่น ข่าวบนยูสเน็ตนิวส์ แต่ละกลุ่มเมื่อส่งออกจะกระจายไปยังเซิร์ฟเวอร์อื่น ๆ ทั่วโลก ผู้ให้บริการ โดยเฉพาะที่ต้องการเขียนข่าวสารบนกระดานข่าวจะต้องเคารพกฎกติกา มารยาท โดยเคร่งครัด

ข้อปฏิบัติสำคัญ

1. ให้เขียนเรื่องให้กระชับ ข้อความควรสั้นและตรงประเด็น ไม่กำกวม ใช้ภาษาที่เรียบง่าย สุกภาพเข้าใจได้
2. ในแต่ละเรื่องเขียนให้ตรงโดยข้อความที่เขียนควรจะมีหัวข้อเดียวต่อเรื่อง
3. ในการเขียนพาดพิงถึงผู้อื่นให้ระมัดระวังในการละเมิด หรือสร้างความเสียหายให้ผู้อื่นการให้อีเมลล์อาจตรงประเด็นกว่า
4. ให้แหล่งที่มาของข้อความควรอ้างอิงแหล่งข่าวได้ ไม่เรียกว่าโคมลอยหรือข่าวลือ หรือเขียนเพื่อความสนุกโดยขาดความรับผิดชอบ
5. จำกัดความยาวของข่าว และหลีกเลี่ยงตัวอักษรควบคุมพิเศษอื่นๆ เพราะหลายเครื่องที่อ่านข่าวอาจมีปัญหาในการแสดงผล
6. ข่าวบางข่าวมีการกระจายกันมาเป็นลำดับและอ้างอิงต่อๆ กันมา การเขียนข่าวจึงควรพิจารณาในประเด็นนี้ด้วย โดยเฉพาะอย่าส่งจดหมายโต้ตอบไปยังผู้รายงานข่าวผู้แรก
7. ไม่ควรให้เครือข่ายของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ทางการค้า หรืองานเฉพาะของตน เพื่อประโยชน์ส่วนตนในเรื่องการค้า

8. การเขียนข่าวทุกครั้งจะต้องลงชื่อและลายเซ็นต้นคองล่างของข้อความเพื่อบอกชื่อตำแหน่ง แอดเดรส ที่อ้างอิงได้ทางอินเทอร์เน็ต หรือให้ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อได้

9. ในการทดสอบการส่งไม่ควรทำพร่ำเพรื่อ การทดสอบควรกระทำในกลุ่มข่าวท้องถิ่นที่เปิดให้ทดสอบการส่งข่าวอยู่แล้ว เพราะการส่งข่าวแต่ละครั้งจะกระจายไปทั่วโลก

10. หลีกเลี่ยงการใช้ตัวอักษรใหญ่ ตัวอักษรใหญ่ที่มีความหมายถึง การตะโกน หรือ การแสดงความไม่น่าพอใจ

11. ไม่ควรนำข้อความที่ผู้อื่นเขียนไปกระจายต่อโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเรื่อง

12. ไม่ควรใช้ข้อความตลกขบขัน หรือคำเฉพา คำกำกวม หรือคำหยาบคายในการเขียนข่าว

13. ให้ความสำคัญในเรื่องลิขสิทธิ์ ไม่ควรละเมิดสิทธิ์ผู้อื่น

14. ไม่ควรคัดลอกข่าวจากที่อื่น เช่น จากหนังสือพิมพ์ทั้งหมดโดยไม่มีการสรุปย่อ และเมื่อส่งข่าวย่อ จะต้องอ้างอิงที่มา

15. ไม่ควรใช้กระดานข่าวเป็นที่ตอบโต้หรือละเมิดผู้อื่น

16. การเขียนข้อความจะต้องไม่ใช่อารมณ์หรือความรู้สึกส่วนตัว และระลึกเสมอว่าข่าวที่เขียนหรืออภิปรายนี้กระจายไปทั่วโลก และมีผู้อ่านข่าวจำนวนมาก

17. ในการเขียนคำถามลงในกลุ่มข่าวจะต้องส่งลงในกลุ่มที่ตรงกับปัญหาที่เขียนนั้น และเมื่อจะตอบก็ต้องให้ตรงประเด็น

18. ในการบอกรับข่าวด้วย Mailing List และมีข่าวเข้ามาจำนวนมากทางอีเมลจะต้องอ่านข่าวและโอนมาไว้ที่เครื่องตน (พีซี) หรือลบออกจากเมลบ็อก และหากไม่อยู่หรือไม่ได้เปิดผู้จดหมายเกินกว่าหนึ่งสัปดาห์ จะต้องส่งไปบอกเลิกการรับเพื่อว่าจะได้ไม่มีจดหมายส่งเข้ามามากจรรยาบรรณที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตยึดถือไว้ เสมือนเป็นแม่บทแห่งการปฏิบัติเพื่อระลึกและเตือนความจำเสมอ ดังนี้

1. ต้องไม่ใช่คอมพิวเตอร์ทำร้าย หรือละเมิดผู้อื่น
2. ต้องไม่รบกวนการทำงานของผู้อื่น
3. ต้องไม่สอดแนม หรือแก้ไขเปิดดูในแฟ้มของผู้อื่น
4. ต้องไม่ใช่คอมพิวเตอร์เพื่อการโจรกรรมข้อมูลข่าวสาร
5. ต้องไม่ใช่คอมพิวเตอร์สร้างหลักฐานที่เป็นเท็จ
6. ต้องไม่คัดลอกโปรแกรมผู้อื่นที่มีสิทธิ์
7. ต้องไม่ละเมิดการใช้ทรัพยากรคอมพิวเตอร์โดยที่ตนเองไม่มีสิทธิ์

8. ต้องไม่นำเอาผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน
9. ต้องคำนึงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับสังคมอันติดตามาจากการกระทำ
10. ต้องใช้คอมพิวเตอร์โดยเคารพกฎระเบียบ กติกา มารยาท

จรรยาบรรณเป็นสิ่งที่ทำให้สังคมอินเทอร์เน็ตเป็นระเบียบ ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นเรื่องที่จะปลูกฝังกฎเกณฑ์ของแต่ละเครือข่าย จึงต้องมีการวางระเบียบเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระบบ และเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน บางเครือข่ายมีบทลงโทษที่ชัดเจน เช่น หากปฏิบัติเช่นไรจะถูกคัดชื่อออกจากการเป็นผู้ใช้เครือข่ายอนาคตของการใช้เครือข่ายยังมีอีกมาก จรรยาบรรณจึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้สังคมสงบสุข และหากการละเมิดรุนแรงกฎหมายก็จะเข้ามามีบทบาทได้เช่นกัน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เรวดี คงสุภาพกุล (2538, บทคัดย่อ) ศึกษาการใช้ระบบอินเทอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ การเรียนรู้การใช้บริการ วัตถุประสงค์การใช้เพื่อติดต่อความบ่อยในการใช้ระบบ การค้นคว้างานวิจัย ข้อมูลวิชาการ การค้นคว้าข้อมูลนักศึกษาการคุยกับเพื่อนและวิธีการค้นคว้าข้อมูลการมีคอมพิวเตอร์ส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับความบ่อยในการใช้ระบบ การใช้งานเท่าที่ศึกษามา การค้นคว้าเพิ่มเติมที่ห้องเรียน และการค้นคว้าข้อมูลที่บ้าน และปริมาณการใช้ค้นข้อมูล นิสิตนักศึกษาปริมาณการใช้มีความสัมพันธ์กับความรู้ และทัศนคติต่อระบบอินเทอร์เน็ตเป็นค่าความสัมพันธ์ที่ต่ำหรือที่เรียกว่าไม่มีความสัมพันธ์ คือ นิสิตนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการใช้ระบบเป็นอย่างดีเชื่อมโยงถึงทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อระบบอินเทอร์เน็ต ความถี่ในการใช้ระบบพบว่าความบ่อยในการใช้ระบบมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนต่างสถาบันกับเพื่อนต่างประเทศ การค้นคว้าเพื่อศึกษาต่อการค้นคว้า ข้อมูลห้องสมุดมีความสัมพันธ์กับการค้นคว้าเพื่อศึกษาต่อการอ่านข่าวหาความรู้เพิ่มเติม

เพ็ญทิพย์ จิรพินธุสรณ์ (2539, บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการแสวงหาข่าวสารผ่านมวลชน และอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาและบุคลากรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่าการแสวงหาข่าวสารของนักศึกษา และบุคลากร เป็นการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อสนองความต้องการของตนในด้านต่าง ๆ คือ การค้นคว้าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บันทึกลงตามลำดับ

คมกริช ทักษิพา (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมปลายในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อโรงเรียนไทย พบว่า

1. พฤติกรรมก่อนการใช้อินเทอร์เน็ต นักเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต และการเรียนรู้การใช้อินเทอร์เน็ตจากกลุ่มเพื่อน ใช้เพื่อความบันเทิง และประโยชน์ทางการศึกษานักเรียนสายวิทยาศาสตร์เรียนรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตจากการอ่านหนังสือและค้นคว้าด้วยตนเอง

2. พฤติกรรมระหว่างการใช้อินเทอร์เน็ต นักเรียนส่วนใหญ่ ใช้บริการเว็บไซต์เพื่อความบันเทิงโดยเข้าเว็บภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทยใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ในการติดต่อสื่อสารนักเรียนสายศิลป์เข้าเว็บบันเทิงใช้บริการสนทนาออนไลน์เพื่อติดต่อสื่อสารมากกว่านักเรียนสายวิทยาศาสตร์ นักเรียนต่างจังหวัดเข้าเว็บเพื่อหาความรู้มากกว่านักเรียนในกรุงเทพฯ และส่วนใหญ่ใช้ร่วมกับเพื่อน

3. พฤติกรรมหลังการใช้อินเทอร์เน็ตได้รับความเพลิดเพลิน และความรู้และมีเพื่อนใหม่มากขึ้นจากการใช้อินเทอร์เน็ตนักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษานักเรียนสายศิลปศาสตร์ได้รับความเพลิดเพลินจากการใช้มากกว่าสายวิทยาศาสตร์ ส่วนนักเรียนต่างจังหวัดนำความรู้ที่ได้จากอินเทอร์เน็ตไปใช้ประโยชน์ในการศึกษามากกว่า

4. ปัจจัยด้านการสนับสนุนส่งเสริมของโรงเรียนลักษณะของผู้เรียนและวิธีการการเรียนรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับปริมาณวัน และช่วงเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนปัจจัยทางการสนับสนุนส่งเสริมของโรงเรียน และทัศนคติต่ออินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต

อรพิน จิรวินศิริ (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาปริญญาโทศึกษาเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ปัจจัยทางด้านคุณลักษณะ ประชากรพบว่าอายุ และอาชีพ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์จากสื่ออินเทอร์เน็ต โดยผู้ที่มีอายุน้อยมีแนวโน้มในการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่าผู้ที่มีอายุมากไม่ว่าจะเป็นการใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาหรือการใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ สำหรับตัวแปรด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ ถ้าเป็นการใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ เพื่อการศึกษา นอกจากนี้ปัจจุบันภายนอกอื่น ๆ ได้แก่ ความเป็นเจ้าของสื่อ และทักษะการใช้สื่อ ซึ่งผู้ที่มีโอกาสเป็นเจ้าของสื่อ หมายถึง มีเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งติดตั้งอินเทอร์เน็ตและมีเลขที่ IP Address ใช้ส่วนตัวมี

ความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมหาวิทยาลัยรัฐใช้ประโยชน์ จากสื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อ การศึกษามากกว่าด้านอื่น ๆ ในขณะที่นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยเอกชนใช้ประโยชน์จากสื่อ อินเทอร์เน็ต ด้านอื่น ๆ มากกว่าเพื่อการศึกษา ส่วนการได้รับประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อ การศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยและเอกชนได้รับประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน และเป็น การได้รับประโยชน์เพื่อการศึกษาค่อนข้างมากโดยเห็นว่าสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นฐานข้อมูล การศึกษาที่กว้างและหลากหลาย

ทัศนพร วทานิยานนท์ (2542, บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานคร ผล การศึกษา พบว่าในการหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนกับ คะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานพบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 สามอันดับแรก ได้แก่ การใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง การใช้ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ การสืบค้นข้อมูล พัฒนาทักษะการอ่าน / การเขียนภาษาอังกฤษ และพบ พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามอันดับแรก ได้แก่ นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตกับเพื่อน การใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านเพื่อน การใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มข่าว

เสกสรร สายสีเสด (2541, บทคัดย่อ) ศึกษาการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของนิ กศึกษาจารย์และผู้บริหารสถาบันราชภัฏอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาใช้ประโยชน์จาก อินเทอร์เน็ตในด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง อาจารย์ใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตด้าน ฐานข้อมูลทางการศึกษา ส่วนผู้บริหารใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากที่สุด

อมลยา ศิริชนะ (2542, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความรู้ ทัศนคติและการใช้ประโยชน์จาก อินเทอร์เน็ตของนักเรียนในโรงเรียนดีเด่นด้านการส่งเสริมกิจกรรมอินเทอร์เน็ต ตามโครงการ เครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย พบว่าโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี และโรงเรียน เซนต์จอห์น มีนโยบายที่สอดคล้องกัน การนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในโรงเรียนเพื่อช่วยยกระดับ การศึกษาของนักเรียนในด้านการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตนั้น ทั้งสองโรงเรียนได้บรรจุ การสอนอินเทอร์เน็ตไว้ในชั่วโมงเรียนคอมพิวเตอร์ และจัดกิจกรรมเสริมเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตด้วย ความรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่ออินเทอร์เน็ต แต่ค่าความสัมพันธ์ที่พบ อยู่ในระดับที่ต่ำความรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตไม่มีความสัมพันธ์กับประมาณการใช้อินเทอร์เน็ต ทัศนคติที่มีต่ออินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ต แต่ค่าความสัมพันธ์ที่พบ อยู่ในระดับที่ต่ำ ทัศนคติที่มีต่ออินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ทั้ง

4 ด้าน ได้แก่ เพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้เป็นคนทันสมัยในยุคสังคมสารสนเทศ เพื่อติดต่อสื่อสารและเพื่อความบันเทิง

จารุมนต์ ไขว้ไหวพริบ (2542, บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจระบบเครือข่ายของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิติสัมพันธ์พฤติกรรมการใช้เครือข่ายในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่ใช้เพื่อความบันเทิง การใช้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ด้านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

นารีรัตน์ สุวรรณวาริ (2543, บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับอุดมศึกษา พบว่านิสิตนักศึกษาที่มีพฤติกรรมจริยธรรมด้านการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับมาก ส่วนพฤติกรรมด้านการละเมิดส่วนบุคคลไม่ชอบด้วยกฎหมายและศีลธรรมเล่นการพนันบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับน้อย ไม่มีพฤติกรรมด้านการรบกวนความปลอดภัยบนเครือข่าย นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงและการติดต่อสื่อสาร นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

สุจินดา กิจการเจริญสิน (2543, บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ระบบสื่อสารไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ใช้ระบบสื่อสารไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ในกรุงเทพฯ พบว่าผู้ใช้ส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 26 – 35 ปี และใช้ที่ทำงานในระดับมากที่สุดใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกับเพื่อนมีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ในระดับปานกลาง

ชาติรส ภาระเวก (2544, บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมและจุดมุ่งหมายในการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่ามีการใช้อินเทอร์เน็ตจากที่บ้าน โดยใช้บัญชีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยที่ตนศึกษาอยู่ได้รับความรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตจากการศึกษาด้วยตนเอง และเปิดรับเนื้อหาด้านบันเทิงเพื่อท่องเว็บไซต์มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาติดตามกำหนดการ และข่าวสารของสถานศึกษา ใช้ด้านธุรกิจส่วนตัว และติดต่อสื่อสารกับคนรู้จัก เพื่อประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

กิตติยา ขุมทอง (2546) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า เพศชายมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างจากเพศหญิง นิสิตชั้นปีที่ 2 มีการใช้งานข้อมูลออนไลน์มากกว่าชั้นปีที่ 4 และนิสิตชั้นปีที่ 1 มีการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าชั้นอื่น ๆ

ยอดชาย โคตรภูมิน (2546, บทคัดย่อ) การศึกษาปัจจัยบางประการ ที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยด้านแรงจูงใจในการใช้อินเทอร์เน็ต ส่งผลต่อความพึงพอใจใน

การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยด้านการยอมรับนวัตกรรมส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แดเวนพอร์ท (Davenport, 1995, Abstract) ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการใช้อินเทอร์เน็ตในกิจกรรมห้องเรียน และใช้เพื่อพัฒนาการทำงานของนักศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐ Tennessee พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลในการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างหนึ่งคือ ความรู้ในการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น การใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ การใช้กูเกิ้ลในการค้นหาข้อมูล เป็นต้น และอีกตัวแปรหนึ่งคือทัศนคติในการเข้ารับการอบรมการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นตัวแปรที่มีผลต่อการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในกิจกรรมห้องเรียน และพัฒนาการทำงาน

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตล้วนมีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนการสอนของนักศึกษา คณาจารย์ และผู้สนใจทั่วไป ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อสนองความต้องการของตนในด้านต่างๆ เช่น ด้านข้อมูลทางการศึกษา ด้านรับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อทำให้เป็นคนทันสมัยในยุคสังคมสารสนเทศ ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านความบันเทิง เป็นต้น ทั้งหมดเป็นสาระจากการประมวลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปเป็นแนวทางในการศึกษาโดยลำดับ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นนักศึกษาทั้งสิ้น 211 รูป

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ศาสนศาสตร์ปีที่ 1	57
ศาสนศาสตร์ปีที่ 2	48
ศาสนศาสตร์ปีที่ 3	51
ศาสนศาสตร์ปีที่ 4	45
รวม	211

ที่มา: กองทะเบียนนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2552

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยมีเครื่องมือการสร้างการวิจัย ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารตำรา วารสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ และผลงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ร่างแบบสอบถาม นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตในด้านต่างๆ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อคิดเห็นและเสนอแนะอื่นๆ

2.3 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำ

2.4 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบใช้กับพระนักศึกษามหาวิทยาลัยสงฆ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 รูป แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแบบสอบถาม

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยประสานงานกับหน่วยงานผู้เกี่ยวข้อง (อธิการบดีมหาวิทยาลัย คณบดี และอาจารย์ผู้สอน) เก็บข้อมูลจากพระนักศึกษาระหว่างวันที่ 15 มีนาคม - 15 เมษายน พ.ศ. 2553

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 211 รูป ตามที่ได้กำหนดไว้และรอเก็บแบบสอบถามหลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อย โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 211 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ เมื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล จึงกำหนดรหัส ตงรหัสบันทึกข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์คำนวณหาค่าสถิติ โดยสถิติที่ใช้ วิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

4.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของ ผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ และค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะการใช้ประโยชน์จาก อินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยไม่นำมาทดสอบสมมติฐาน แต่จะนำมาใช้เพื่ออธิบายประกอบและวิเคราะห์ ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ และค่าร้อยละ

ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษา ข้อ คำถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนในการตอบคำถาม ดังนี้ (บุญศรี พรหมมาพันธุ์ 2546 :37 -38)

มากที่สุด	ได้	5	คะแนน
มาก	ได้	4	คะแนน
ปานกลาง	ได้	3	คะแนน
น้อย	ได้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ได้	1	คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดการแปล ความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายความว่า	ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายความว่า	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายความว่า	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายความว่า	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายความว่า	ระดับน้อยที่สุด

และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อคิดเห็นและเสนอแนะอื่นๆ ของพระนักศึกษาที่ มีต่อพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตในด้านต่าง ๆ

4.3 การทำการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

4.3.1 ทดสอบตัวแปร สถานภาพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ที-เทสต์ คือ พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีสถานภาพต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

4.3.2 ทดสอบตัวแปร อายุ ระยะเวลาการบรรพชา/อุปสมบท และชั้นปีที่ศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ เอฟ-เทสต์ คือการวิเคราะห์ความแปรปรวน เมื่อพบความแตกต่างทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของเซฟเฟ่ ได้แก่

พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีระยะเวลาการบรรพชา/อุปสมบทต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (211 คน)	ร้อยละ
สถานภาพ		
ภิกษุ	144	68.20
สามเณร	67	31.80
อายุ		
18 – 30 ปี	190	90.00
31 – 43 ปี	19	9.10
44 – 54 ปี	2	0.90
ระยะเวลาการบรรพชา / อุปสมบท		
1 – 14 พรรษา	196	92.90
15 – 28 พรรษา	13	6.20
29 – 40 พรรษา	2	0.90

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (211 คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ศึกษา		
ศาสตราจารย์ปีที่ 1	57	30.30
ศาสตราจารย์ปีที่ 2	48	23.20
ศาสตราจารย์ปีที่ 3	51	24.70
ศาสตราจารย์ปีที่ 4	45	21.80
สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต		
ห้องพักตนเอง	105	49.80
ห้องพักของเพื่อน	69	32.70
มหาวิทยาลัย ห้องสมุด	26	12.30
ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่	11	5.20
ค่าใช้จ่ายในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อเดือน		
ไม่เสียค่าใช้จ่าย	47	22.30
ค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 500 บาท	71	33.70
ค่าใช้จ่าย 500 – 1,000 บาท	68	32.20
มากกว่า 1,000 บาท	25	11.80
ระยะเวลาที่ใช้ในการเล่นอินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์		
ต่ำกว่า 5 ชั่วโมง	68	32.20
5 – 10 ชั่วโมง	103	48.80
11 – 15 ชั่วโมง	24	11.40
มากกว่า 15 ชั่วโมง	16	7.60
ช่วงเวลาที่ใช้ในการเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่		
06.00 – 12.00 น.	54	25.60
12.01 – 18.00 น.	47	22.30
18.01 – 24.00 น.	103	48.80
24.01 – 05.59 น.	7	3.30

จากตารางที่ 4.1 จากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 211 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นภิกษุ คิดเป็นร้อยละ 68.20 และเป็นสามเณร คิดเป็น

ร้อยละ 31.80 มีอายุระหว่าง 18 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 90.00 มีระยะเวลาในการบรรพชา/อุปสมบท 1 – 14 พรรษา/ปี คิดเป็นร้อยละ 92.90 ศึกษาอยู่ศาสนศาสตร์ปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 30.30 รองลงมา ศึกษาอยู่ศาสนศาสตร์ปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 24.70 ใช้ห้องพักตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 49.80 รองลงมา ใช้ห้องพักของเพื่อนในการใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 32.70 ค่าใช้จ่ายในการใช้อินเทอร์เน็ตต่ำกว่า 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.70 รองลงมา ค่าใช้จ่ายในการใช้อินเทอร์เน็ต 500 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.20 ระยะเวลาที่ใช้ในการเล่นอินเทอร์เน็ต 5 – 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 48.80 รองลงมา ใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ต ต่ำกว่า 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 32.20 และใช้ช่วงเวลา 18.00 – 24.00 น. ในการเล่นอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 48.80 รองลงมา ใช้ช่วงเวลา 06.00 – 12.00 น. ในการเล่นอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 25.60 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการแสวงหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต

พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการแสวงหาความรู้บนอินเทอร์เน็ต	\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
พระนักศึกษาได้รับความรู้ใหม่ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ต	4.36	0.76	มาก
เมื่อมีเวลาว่างพระนักศึกษายู้อินเทอร์เน็ตค้นหาความรู้ในหัวข้อที่สนใจ	4.07	0.88	มาก
พระนักศึกษาค้นหาข่าวหรืออ่านข่าวจากอินเทอร์เน็ต	3.52	1.07	มาก
พระนักศึกษาค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตแทนการไปห้องสมุด	2.78	1.00	ปานกลาง
พระนักศึกษเคยทำแบบทดสอบความรู้บนอินเทอร์เน็ต	2.54	0.95	ปานกลาง
พระนักศึกษใช้อินเทอร์เน็ตแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการกับบุคคลอื่น	2.22	0.94	น้อย
พระนักศึกษใช้อินเทอร์เน็ตช่วยในการเรียนภาษาต่างประเทศ	2.91	1.09	ปานกลาง
พระนักศึกษใช้อินเทอร์เน็ตช่วยในการเรียนรู้ศาสตร์ต่าง ๆ	3.56	1.14	มาก
พระนักศึกษใช้อินเทอร์เน็ตเข้าดูเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมกับวัย เช่น เว็บไซต์ที่มีภาพอนาจาร	1.86	0.66	น้อย

พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการแสวงหาความรู้บนอินเทอร์เน็ต	\bar{x}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
พระนักศึกษานำใช้อินเทอร์เน็ตในการเข้าดูเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง (เช่น ภาพสงคราม, ฆาตกรรม, การจราจล)	2.77	0.98	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.06	0.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ของระดับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตด้านการแสวงหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.06$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการแสวงหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก ดังนี้ พระนักศึกษารับรู้ความรู้ใหม่ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ต เมื่อมีเวลาว่างพระนักศึกษานำใช้อินเทอร์เน็ตค้นหาความรู้ในหัวข้อที่สนใจ พระนักศึกษานำใช้อินเทอร์เน็ตช่วยในการเรียนรู้ศาสตร์ต่างๆ พระนักศึกษาค้นหาข่าวหรืออ่านข่าวจากอินเทอร์เน็ต ($\bar{x}= 4.36, 4.07, 3.56$ และ 3.52 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการแสวงหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ พระนักศึกษานำใช้อินเทอร์เน็ตช่วยในการเรียนภาษาต่างประเทศ พระนักศึกษาค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตแทนการไปห้องสมุด พระนักศึกษานำใช้อินเทอร์เน็ตในการเข้าดูเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง (เช่น ภาพสงคราม, ฆาตกรรม, การจราจล) และ พระนักศึกษาศึกษาแบบทดสอบความรู้บนอินเทอร์เน็ต ($\bar{x}= 2.91, 2.78, 2.77$ และ 2.54 ตามลำดับ) และ กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการแสวงหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับน้อย ดังนี้ พระนักศึกษานำใช้อินเทอร์เน็ตแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการกับบุคคลอื่นและ พระนักศึกษานำใช้อินเทอร์เน็ตเข้าดูเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมกับวัย เช่น เว็บไซต์ที่มีภาพอนาจาร ($\bar{x}= 2.22$ และ 1.86 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการค้นหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต

พฤติกรรมในการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต การค้นหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต	— \bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
พระนักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาเพื่อนใหม่	2.18	0.90	น้อย
พระนักศึกษาใช้เว็บบอร์ดในการแลกเปลี่ยนข้อมูล	2.54	0.98	ปานกลาง
พระนักศึกษามีการนัดพบเพื่อนใหม่หลังจากพูดคุยกันทางอินเทอร์เน็ต	2.60	1.06	ปานกลาง
พระนักศึกษารับช่วยตอบกระทู้คำถามในเว็บบอร์ดต่างๆ ในเรื่อง ที่ตนรู้	2.88	1.20	ปานกลาง
พระนักศึกษานำนามแฝงในการสนทนากับเพื่อนทาง อินเทอร์เน็ต	3.45	1.23	ปานกลาง
พระนักศึกษารับข้อเสนอต่างๆ จากเพื่อนบนอินเทอร์เน็ต	2.95	1.17	ปานกลาง
พระนักศึกษาคำแนะนำที่ดีกับเพื่อนที่พบบนอินเทอร์เน็ต	2.94	1.20	ปานกลาง
พระนักศึกษเข้าห้องสนทนาที่เหมาะสมตามรูป	3.73	1.09	มาก
พระนักศึกษขอข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มสนทนา	2.29	0.86	ปานกลาง
พระนักศึกษใช้ถ้อยคำไม่สุภาพในการสนทนากับเพื่อนบน อินเทอร์เน็ต	2.09	0.81	น้อย
รวมเฉลี่ย	2.76	0.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ของระดับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตด้านการค้นหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.76$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการค้นหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก ดังนี้ พระนักศึกษเข้าห้องสนทนาที่เหมาะสมตามรูป ($\bar{x}=3.73$) กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการค้นหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ พระนักศึกษานำนามแฝงในการสนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต พระนักศึกษารับข้อเสนอต่างๆ จากเพื่อนบนอินเทอร์เน็ต พระนักศึกษาคำแนะนำที่ดีกับเพื่อนที่พบบนอินเทอร์เน็ต พระนักศึกษช่วยตอบกระทู้คำถามในเว็บบอร์ดต่างๆ ในเรื่องที่ตนรู้ พระ

นักศึกษามีการนัดพบเพื่อนใหม่หลังจากพูดคุยกันทางอินเทอร์เน็ต พระนักศึกษาขอข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มสนทนา (\bar{x} = 3.45, 2.95, 2.94, 2.88, 2.60, 2.54 และ 2.29 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการค้นหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับน้อย ดังนี้ พระนักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาเพื่อนใหม่และพระนักศึกษาใช้ถ้อยคำไม่สุภาพในการสนทนากับเพื่อนบนอินเทอร์เน็ต (\bar{x} = 2.18 และ 2.09 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์

พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์	\bar{x}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
พระนักศึกษาใช้อีเมลส่งงานอาจารย์	2.83	1.17	ปานกลาง
พระนักศึกษาเปิดอ่านอีเมลทุกวัน	3.36	1.17	ปานกลาง
พระนักศึกษาลบอีเมลที่อ่านแล้วเสมอ	2.48	0.09	น้อย
พระนักศึกษาเปิดอ่านอีเมลทุกวันที่มาจากคนที่ไม่รู้จัก	2.41	0.95	น้อย
พระนักศึกษาดูตรวจสอบไวรัสก่อนที่จะเปิดอ่านอีเมลหรือไฟล์ที่แนบมา	2.39	0.93	น้อย
พระนักศึกษาชอบส่งอีเมลขยะ (Junk-mail) ไปให้เพื่อน	2.36	0.93	น้อย
พระนักศึกษาส่งอีเมลแบบลูกโซ่ไปให้เพื่อนๆ	2.48	0.92	น้อย
พระนักศึกษแอบอ่านอีเมลของเพื่อน	1.65	0.56	น้อย
พระนักศึกษามีอีเมลแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน	2.46	0.97	น้อย
พระนักศึกษามีอีเมลถามความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ	2.63	0.96	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.51	0.31	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ของระดับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} = 2.51) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ พระนักศึกษาเปิดอ่านอีเมลทุกวัน พระนักศึกษาใช้อีเมลส่งงานอาจารย์ และ พระนักศึกษามีอีเมลถามความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ (\bar{x} = 3.36, 2.83 และ 2.63 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จาก

อินเทอร์เน็ต ด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับน้อย ดังนี้ พระนักศึกษาลบอีเมลล์ที่อ่านแล้วเสมอ พระนักศึกษาส่งอีเมลล์แบบลูกโซ่ไปให้เพื่อนๆ พระนักศึกษามีอีเมลล์แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน พระนักศึกษามีเปิดอ่านอีเมลล์ทุกวันทีมาจากคนที่ไม่รู้จัก พระนักศึกษาดูตรวจสอบไวรัสก่อนที่จะเปิดอ่านอีเมลล์หรือไฟล์ที่แนบมา พระนักศึกษาส่งอีเมลล์แบบลูกโซ่ไปให้เพื่อนๆ พระนักศึกษารอบส่งอีเมลล์ขยะ (Junk-mail) ไปให้เพื่อน และ พระนักศึกษามีอ่านอีเมลล์ของเพื่อน (\bar{x} = 2.48, 2.48, 2.46, 2.41, 2.39, 2.36 และ 1.65 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และอื่นๆ

พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และอื่นๆ	\bar{x}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
พระนักศึกษามีใช้อินเทอร์เน็ตในการเล่นเกมนอนไลน์	2.17	0.80	น้อย
พระนักศึกษามีใช้อินเทอร์เน็ตในการบริการเว็บไซต์ด้านการท่องเที่ยว	2.37	0.88	น้อย
พระนักศึกษามีใช้อินเทอร์เน็ตในการดูหนัง ฟังเพลง	2.39	0.91	น้อย
พระนักศึกษามีใช้อินเทอร์เน็ตในการอ่านข่าวบันเทิง	2.39	0.96	น้อย
พระนักศึกษามีอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์และอ่านเรื่องย่อละครโทรทัศน์บนอินเทอร์เน็ต	2.73	0.99	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.41	0.40	น้อย

จากตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ของระดับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และอื่นๆ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย (\bar{x} = 2.41) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ พระนักศึกษามีอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์และอ่านเรื่องย่อละครโทรทัศน์บนอินเทอร์เน็ต (\bar{x} = 2.73) กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และอื่นๆ อยู่ในระดับน้อย ดังนี้ พระนักศึกษามีใช้อินเทอร์เน็ตในการดูหนังฟังเพลง พระนักศึกษามีใช้อินเทอร์เน็ตในการอ่านข่าวบันเทิง พระนักศึกษามีใช้อินเทอร์เน็ตในการอ่านข่าว

บันเทิง พระนักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในการเล่นเกมนอนไลน์ (\bar{x} = 2.39, 2.39, 2.37 และ 2.17 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต

พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต	\bar{x}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
พระนักศึกษาใช้รหัสผ่านของผู้อื่นในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	1.90	0.71	น้อย
พระนักศึกษาใช้ถ้อยคำไม่สุภาพขณะสนทนาบนอินเทอร์เน็ต	2.07	0.80	น้อย
พระนักศึกษานำภาพอนาจารไปโพสต์ในเว็บบอร์ดต่างๆ	2.67	1.04	ปานกลาง
พระนักศึกษาใช้เว็บบอร์ดในการตอบโต้หรือละเมิดสิทธิของผู้อื่น	2.08	0.86	น้อย
พระนักศึกษานำผลงานของผู้อื่นบนอินเทอร์เน็ตมาเป็นของตนเอง	2.34	0.87	น้อย
พระนักศึกษาคัดลอกโปรแกรมที่มีลิขสิทธิ์ของผู้อื่นบนอินเทอร์เน็ต โดยไม่ได้รับอนุญาต	2.39	0.88	น้อย
พระนักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตละเมิดข้อมูลผู้อื่น	2.31	0.80	น้อย
พระนักศึกษาลบปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขข้อมูลของผู้อื่นบนอินเทอร์เน็ตโดยที่ไม่ได้รับอนุญาต	2.27	0.78	น้อย
รวมเฉลี่ย	2.41	0.40	น้อย

จากตารางที่ 4.6 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ของระดับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับน้อย (\bar{x} = 2.41) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ พระนักศึกษานำภาพอนาจารไปโพสต์ในเว็บบอร์ดต่างๆ (\bar{x} = 2.67) กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับน้อย ดังนี้ พระนักศึกษาคัดลอกโปรแกรมที่มีลิขสิทธิ์ของผู้อื่นบนอินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาต พระนักศึกษานำผลงานของผู้อื่นบนอินเทอร์เน็ตมาเป็นของตนเอง พระนักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตละเมิดข้อมูลผู้อื่น พระ

นักศึกษาลบปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขข้อมูลของผู้อื่นบนอินเทอร์เน็ต โดยที่ไม่ได้รับอนุญาต พระนักศึกษานำใช้เว็บบอร์ดในการตอบโต้หรือละเมิดสิทธิ์ของผู้อื่น พระนักศึกษานำใช้ถ้อยคำไม่สุภาพขณะสนทนาบนอินเทอร์เน็ต และพระนักศึกษานำใช้รหัสผ่านของผู้อื่นในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต (\bar{x} = 2.39, 2.34, 2.31, 2.27, 2.08, 2.07 และ 1.90 ตามลำดับ)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตาม สถานะ อายุ ระยะเวลาในการบรรพชา/อุปสมบท ชั้นปีการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 1 พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีสถานภาพต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพ

พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต	ภิกษุ		สามเณร		t	P
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ด้านการแสวงหาความรู้บนอินเทอร์เน็ต	3.01	0.40	3.00	0.34	.13	.90
ด้านการหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต	2.72	0.49	2.76	0.49	-.53	.60
ด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์	2.47	0.50	2.40	0.49	.94	.35
ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และอื่นๆ	2.33	0.47	2.42	0.50	-1.19	.24
ด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต	2.33	0.47	2.42	0.50	-1.19	.24
รวม	2.54	0.50	2.58	0.50	-.55	.59

$P < .05$

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตาม สถานภาพ พบว่า ภิกษุ(\bar{x} = 2.54) และ สามเณร(\bar{x} = 2.58) มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณา

ด้าน พบว่า พระนักศึกษาที่มีสถานภาพต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตทุกด้านไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการแสวงหาความรู้บนอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	2	.001	.000	.002	.998
	ภายในกลุ่ม	208	30.995	.149		
	รวม	210	30.995			
ด้านการหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	2	.169	.085	.345	.709
	ภายในกลุ่ม	208	50.968	.245		
	รวม	210	51.137			
ด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์	ระหว่างกลุ่ม	2	.564	.282	1.136	.323
	ภายในกลุ่ม	208	51.663	.248		
	รวม	210	52.227			
ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และอื่นๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	.515	.258	1.113	.330
	ภายในกลุ่ม	208	48.111	.231		
	รวม	210	48.626			
ด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	2	.515	.258	1.113	.330
	ภายในกลุ่ม	208	48.111	.231		
	รวม	210	48.626			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.728	.364	1.474	.231
	ภายในกลุ่ม	208	51.395	.247		
	รวม	210	52.123			

P<.05

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามอายุ พบว่าพระนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตโดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

พระนักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีพระชาติต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามระยะเวลาการบรรพชา/อุปสมบท

พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการแสวงหาความรู้บนอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	2	.308	.154	1.044	.354
	ภายในกลุ่ม	208	30.687	.148		
	รวม	210	30.995			
ด้านการหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	2	.592	.296	1.218	.298
	ภายในกลุ่ม	208	50.546	.243		
	รวม	210	51.137			
ด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์	ระหว่างกลุ่ม	2	.708	.354	1.430	.242
	ภายในกลุ่ม	208	51.519	.248		
	รวม	210	52.227			
ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และอื่นๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	.268	.134	.576	.563
	ภายในกลุ่ม	208	48.358	.232		
	รวม	210	48.626			
ด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	2	.268	.134	.576	.563
	ภายในกลุ่ม	208	48.358	.232		
	รวม	210	48.626			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.664	.332	1.341	.264
	ภายในกลุ่ม	208	51.460	.247		
	รวม	210	52.123			

P<.05

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามระยะเวลาการบรรพชา/อุปสมบท พบว่า พระ

นักศึกษาที่มีระยะเวลาการบรรพชา/อุปสมบทต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าพระนักศึกษามีระยะเวลาการบรรพชา/อุปสมบทแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตทุกด้านไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการแสวงหาความรู้บนอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	2	.416	.139	.939	.423
	ภายในกลุ่ม	208	30.579	.148		
	รวม	210	30.995			
ด้านการหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	2	1.286	.429	1.780	.152
	ภายในกลุ่ม	208	49.851	.241		
	รวม	210	51.137			
ด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์	ระหว่างกลุ่ม	2	.201	.067	.266	.850
	ภายในกลุ่ม	208	52.027	.251		
	รวม	210	52.227			
ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และอื่นๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	.924	.308	1.337	.263
	ภายในกลุ่ม	208	47.701	.230		
	รวม	210	48.626			
ด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	2	.924	.308	1.337	.263
	ภายในกลุ่ม	208	47.701	.230		
	รวม	210	48.626			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.988	.329	1.332	.265
	ภายในกลุ่ม	208	51.136	.247		
	รวม	210	52.123			

P<.05

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า พระนักศึกษามีชั้นปีที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตโดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พระนักศึกษามีชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตทุกด้านไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.1.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1.2.1 พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีสถานภาพต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

1.2.2 พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

1.2.3 พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีพรรษาต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

1.2.4 พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากร คือ พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นพระนักศึกษาทั้งสิ้น 211 รูป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะส่วนบุคคลของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตในด้านต่าง ๆ และตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อคิดเห็นและเสนอแนะ

1.4 ผลการวิจัย

1.4.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าพระนักศึกษาส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นภิกษุ(ร้อยละ 68.20) อายุระหว่าง 18 – 30 ปี (ร้อยละ 90.00) ระยะเวลาในการบรรพชา/อุปสมบท ระหว่าง 1 – 14 พรรษา (ร้อยละ 92.90) ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 30.30) ใช้อินเทอร์เน็ตที่ห้องพักของตนเอง (ร้อยละ 49.80) มีค่าใช้จ่ายในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อเดือน ต่ำกว่า 500 บาท (ร้อยละ 33.70) ใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ต 5 – 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 48.80) เวลาที่ใช้ในการเล่นอินเทอร์เน็ต คือ ช่วงเวลา 18.01 – 24.00 น. (ร้อยละ 48.80)

1.4.2 พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้านการแสวงหาความรู้บนอินเทอร์เน็ต ด้านการค้นหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต และ ด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงและอื่นๆ และ ด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต

1.4.3 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตาม สถานภาพ อายุ ระยะเวลาในการบรรพชา/อุปสมบท และ ชั้นปีที่ศึกษา พบว่า พระนักศึกษาที่มี สถานภาพ อายุ ระยะเวลาในการบรรพชา/อุปสมบท และชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตด้านการแสวงหาความรู้บนอินเทอร์เน็ต ด้านการค้นหาเพื่อนและพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต ด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงและอื่นๆ และ ด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ตนั้น ไม่แตกต่างกัน

2. อภิปรายผล

ผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

2.1 พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

2.2 พระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

2.2.1 **ข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต** พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นนักศึกษาระหว่าง 18 – 30 ปี ระยะเวลาการบรรพชา/อุปสมบท ระหว่าง 1 – 14 ปี ศึกษาอยู่ศาสนศาสตร์ชั้นปีที่ 1 สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ตจะเป็นห้องพักตัวเอง และมีค่าใช้จ่ายในการเล่นอินเทอร์เน็ตต่อเดือนต่ำกว่า 500 บาท ระยะเวลาที่ใช้เล่นอินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ประมาณ 5 – 10 ชั่วโมง ส่วนใหญ่จะใช้อินเทอร์เน็ตช่วงเวลา 18.01 -24.00 น. ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพิน จิรวณศิริ (2540, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาโทศึกษาเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้มีอายุน้อยมีแนวโน้มในการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่าผู้มีอายุมาก ไม่ว่าจะ เป็นประโยชน์เพื่อการศึกษาหรือการใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ อันอาจเป็นเพราะพระนักศึกษาที่มีอายุน้อย ส่วนมากได้เกิดมาในยุคของสังคมสารสนเทศ จึงได้เป็นเหตุผลที่ทำให้ต้องเกิดการเรียนรู้มากกว่าพระนักศึกษามีอายุมากกว่า

2.2.2 **พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต** พบว่า พระนักศึกษาล้วนส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมแสวงหาความรู้ การหาเพื่อน พุดคุยและการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์บนอินเทอร์เน็ตและการใช้เพื่อความบันเทิงอื่นๆ อันเป็นเรื่องปกติวิสัยปุถุชนที่สังคมยุคโลกาภิวัตน์ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงของโลก จึงเป็นเหตุให้พระนักศึกษาต้องมีการปรับไปตามแรงผลักดันของสอดคล้องกับ ยืน ภู่วรรณ (2646) กล่าวว่า การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาในปัจจุบันมีรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่สามารถแบ่งออกได้หลายประการ คือ ใช้เป็นระบบสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้ในการเป็นสื่อการเรียนรู้ เรียกค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ใช้สนับสนุนการเรียน การใช้ซอฟต์แวร์เพื่อการวิจัย การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ ใช้เป็นสื่อบันเทิงในระบบอินเทอร์เน็ต โดยมีการประยุกต์ใช้มากมาย เช่น เกมส์ ข่าวสาร ความบันเทิง ฯลฯ และยังสอดคล้องกับ ถนอมพร ตันพิพัฒน์ (2539) กล่าวถึง รูปแบบของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในทางการศึกษาว่า สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารอภิปราย ถกเถียง แลกเปลี่ยนสอบถามข้อมูลข่าวสารความคิดเห็น กับผู้สนใจเรื่องเดียวกัน หรือผู้เชี่ยวชาญ การใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นหาข้อมูลในการเรียนรู้ด้วยตนเองนักการศึกษาสามารถใช้บริการทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการสืบค้นคว้าและวิจัย การค้นหาข้อมูลในการเรียนการสอนด้วยตัวเองอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องใช้เครื่องช่วย (Search Machine) และ ขนิษฐา รุจิโรจน์ (3539) ได้สรุปถึงประโยชน์และแนวทางการใช้อินเทอร์เน็ต ดังนี้ ใช้เพื่อการติดต่อและเผยแพร่สารสนเทศ คือ การอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงานภายในประเทศ และต่างประเทศ การติดต่อระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ การส่งรายงาน ส่งการบ้าน ปริญญานิพนธ์ ของผู้เรียนในรูปแบบเพิ่มข้อมูล การติดต่อ

ระหว่างนักวิชาการ นักวิจัย ทั้งภายในและภายนอกประเทศ การติดต่อวารสารอิเล็กทรอนิกส์ การติดต่อขอรับการเป็นสมาชิกกลุ่มสนทนา การประกาศแจ้งความเคลื่อนไหวทางวิชาการ เช่นการประชุมสัมมนาทางวิชาการ การเปิดสอนและอบรมหลักสูตรต่างๆ การประกาศรับสมัครงาน เป็นต้น การใช้เครือข่ายเพื่อการสืบค้นสารสนเทศ Online Library Catalog ของห้องสมุดต่างๆ ที่เชื่อมโยงไว้ในอินเทอร์เน็ต การใช้เครือข่ายเพื่อการศึกษการสอนทางไกลโดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตซึ่งสถาบันการศึกษาจำนวนมากในหลายประเทศได้เปิดหลักสูตรการสอนในระดับปริญญา ที่เรียกว่า Online Program

2.2.3 พฤติกรรมจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า พระนักศึกษามีจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับ จรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต กล่าวถึงผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตต้องเข้าใจกฎเกณฑ์ ข้อบังคับของเครือข่ายนั้นมีความรับผิดชอบต่อนตนเองและผู้ร่วมใช้งานบริการของคนอื่น และต้องรับผิดชอบต่อการทำของตนเอง ที่เข้าไปขอใช้บริการต่างๆ บนเครือข่ายระบบคอมพิวเตอร์ แม้แต่การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ฉบับหนึ่งต้องเดินทางผ่านเครือข่ายหลายเครือข่ายกว่าจะถึงปลายทาง ดังนั้น ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตต้องให้ความสำคัญและตระหนักถึงปัญหาปริมาณข้อมูลข่าวสารที่วิ่งอยู่บนเครือข่ายในฐานะที่เป็นผู้ใช้งาน การใช้งานอย่างสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์ร่วมกัน เพื่อให้การอยู่ร่วมกันบนโลกอินเทอร์เน็ตสงบสุข จึงมีผู้รวบรวมกติกา มารยาท และวางเป็นจรรยาบรรณอินเทอร์เน็ต ที่เรียกว่า Netiquette ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตทุกคนมีเมล์บ็อกซ์หรืออีเมลแอดเดรส ที่ใช้อ้างอิงในการรับส่งจดหมาย ความรับผิดชอบต่อการใช้งานจึงเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องให้ความสำคัญเพราะจดหมายมีการรับส่ง เป็นต้น

3. ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ทำให้ทราบว่าทิศทางความเป็นไปของการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของพระนักศึกษา และสามารถนำข้อมูลที่ทำการศึกษาครั้งนี้มาประกอบพิจารณาปรับปรุง พฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตด้านการแสวงหาความรู้ การหาเพื่อน การพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต การใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การสื่อสารเพื่อการบันเทิง และอื่นๆ และด้านจรรยาบรรณอินเทอร์เน็ต เพื่อให้เหมาะสมกับสถานะของพระนักศึกษา รวมถึงนำไปปรับเปลี่ยนใช้งานในระบบการเรียนการสอนมากขึ้น

2. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการพิจารณาตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรม และปัญหาในการใช้อินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษา ควรมีการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ประโยชน์

จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอื่นๆ เพื่อให้เห็นถึงความเหมือนและแตกต่างกันยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิตติยา ขุนทอง (2546) “พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ขนิษฐา รุจิโรจน์ (2539) “การเรียนการสอนในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ” กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- คมกริช ทักษิणा (2540) “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริการการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จรรยา สุวรรณทัต (2538) “ระเบียบวิธีการศึกษาทางจิตวิทยา: จิตวิทยาทั่วไป” มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช นนทบุรี
- จารุมนต์ ไข้ไหวพริบ (2542) “พฤติกรรมการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสารนิเทศศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขานิตเทศศาสตร์ธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- จิรัฏฐ์ แจ่มสว่าง (2542) “กิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตในโรงเรียน” วันที่ค้นข้อมูล 2 พฤศจิกายน 2548 เข้าถึงได้จาก <http://www.psu.ac.th/education/semina/%20school.html>
- ชาตรีส การะเวก (2544) “พฤติกรรมและจุดมุ่งหมายในการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคหกรรมศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ณัฐกร สงคราม (2543) “อิทธิพลของแบบการคิด และโครงสร้างของโปรแกรมการเรียนการสอนผ่านเว็บที่มีต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะครุศาสตร์” จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา ใสดทศนศีกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ถนอมพร ตันพิพัฒน์ (2539) “อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา. วารสารครุศาสตร์. 15, 42 – 46.
- ทัศพร วทานิยานนท์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา ใสดทศนศีกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- นาริรัตน์ สุวรรณวารี (2543) “พฤติกรรมจริยธรรมในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับอุดมศึกษา” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พัลลภ พิริยะสุรวงศ์ (2543) “เทคโนโลยีสารสนเทศกับการปฏิรูปการศึกษา” วารสารศึกษาศาสตร์ 14, 39-42
- เพ็ญทิพย์ จิรพินนุสรณ์ (2539) “พฤติกรรมแสวงหาข่าวสารผ่านสื่อมวลชนและอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาและบุคลากรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ไพรัช รัชชพงษ์ และพิเชษฐ คุรงคเวโรจน์ “รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. ประเด็นเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา” กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- ไพศาล สุวรรณน้อย (2541) “การประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน” วารสารศึกษาศาสตร์, 12, 21-23.
- ยอดชาย โคตรฐนิน (2546) “การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ปิ่น ภู่วรรณ (2538) “จรรยาบรรณสำหรับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต : ไมโครคอมพิวเตอร์” กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- เรวดี คงสุภาพกุล (2538) “การใช้ระบบอินเทอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิชุดา รัตน์เพียร (2542, มีนาคม) “การเรียนการสอนผ่านเว็บ: ทางเลือกใหม่ของเทคโนโลยีการศึกษาไทย” วารสารครุศาสตร์ 27(3), 29-35 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา (2545) “แนวทางการปฏิรูปเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา” กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน
- ศรีดา ตันทะอชิพานิช (2544) “ห้องอินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและได้ประโยชน์” กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ

- สมพร จารุรุฎ (2540) “การวางแผนการเรียนการสอนสื่อและกระบวนการ” กรุงเทพฯ: คุรุสภา
ลาดพร้าว
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544) “วัตถุประสงค์ นโยบาย และแผนงาน
หลักการพัฒนาการศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544)”
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) “กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ
ระยะ พ.ศ. 2544 – 2553 ของประเทศไทย” กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
- สุจินดา กิจกรเจริญสิน (2543) “การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ระบบสื่อสารไปรษณีย์
อิเล็กทรอนิกส์ (E – Mail) ของผู้ใช้บริการระบบสื่อสารไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ใน
กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เสกสรร สายสีสอด (2542) “การใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร
สถาบันราชภัฏอุดรธานี” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาหนังสือพิมพ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย
- อมลยา ศิริชนะ (2542) “ความรู้ ทักษะคิด และการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของนักเรียนใน
โรงเรียนดีเด่นด้านการส่งเสริมกิจกรรมอินเทอร์เน็ต ตามโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์
เพื่อโรงเรียน” บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อรพิน จิรวัดนศิริ (2540) “การใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาโท
ศึกษาเปรียบเทียบ ระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร”
วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- Ausburn, L. J. (1978). Cognitive styles: Some information and implication for instructional
Design. *Educational Communications and Technology Journal*, 26(4), 337-354.
- Kogan, O. (1971). Educational implications of cognitive styles. In C.S., Lesser (Ed.), *Psychology
And education practice*. Glenview, Illinois: Scent Foreman and Company
- Russet, A. J. (1992). Telecommunications and pre-service teachers: The effects of using
Electronic mail and a directed exploration of internet on attitudes. Abstract retrieved
June 25, 2004, from [http://www. http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/1254721](http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/1254721)
- Witkin, H. A. (1971). *Manual of the embedded figures test*. Pato Alto, California: Consulting
Psychologists Press, Inc.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

.....

คำชี้แจง ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถาม จะนำมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาหาพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตของพระนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งข้อคิดเห็นและเสนอแนะต่าง ๆ ดังนั้น ผู้ทำการวิจัย จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ได้กรุณาให้ข้อมูลตามความเป็นจริง และข้อมูลดังกล่าว จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์แบบภาพรวม โดยไม่แจกแจงการวิเคราะห์เป็นรายบุคคล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

1. สถานภาพ

กษัตริย์

สามเณร

2. อายุปี

3. ระยะเวลาการบรรพชา/อุปสมบท.....พรรษา/ปี

4. ชั้นปีที่ศึกษา

ศาสนศาสตร์ปีที่ 1

ศาสนศาสตร์ปีที่ 2

ศาสนศาสตร์ปีที่ 3

ศาสนศาสตร์ปีที่ 4

5. สถานที่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่

ห้องพักตนเอง

ห้องพักของเพื่อน

มหาวิทยาลัย

ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่

สถานที่อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

6. ค่าใช้จ่ายในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อเดือน

ไม่เสียค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่าย ต่ำกว่า 500 บาท

ค่าใช้จ่าย 500 - 1,000 บาท

มากกว่า 1,000 บาท

7. ระยะเวลาที่ใช้ในการเล่นอินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

ต่ำกว่า 5 ชั่วโมง

5 - 10 ชั่วโมง

11 - 15 ชั่วโมง

มากกว่า 15 ชั่วโมง

8. ช่วงเวลาที่ใช้ในการเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่

06.00 - 12.00 น.

12.01 - 18.00 น.

18.01 - 24.00 น.

24.01 - 05.59 น.

ตอนที่ 2 แบบสำรวจพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	มีการกระทำนั้นบ่อยที่สุด
มาก	หมายถึง	มีการกระทำนั้นเสมอ
ปานกลาง	หมายถึง	มีการกระทำนั้นเป็นบางครั้ง
น้อย	หมายถึง	มีการกระทำนั้นนานๆ ครั้ง
น้อยที่สุด	หมายถึง	ไม่มีการกระทำนั้นเลย

ข้อที่	การใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต	ระดับการใช้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการแสวงหาความรู้บนอินเทอร์เน็ต						
1	พระนักศึกษาได้รับความรู้ใหม่ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ต					
2	เมื่อมีเวลาว่างพระนักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตค้นหาความรู้ในหัวข้อที่สนใจ					
3	พระนักศึกษาค้นหาข่าวหรืออ่านข่าวจากอินเทอร์เน็ต					
4	พระนักศึกษาค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตแทนการไปห้องสมุด					
5	พระนักศึกษาเคยทำแบบทดสอบความรู้บนอินเทอร์เน็ต					
6	พระนักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการกับบุคคลอื่น					

ข้อที่	การใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต	ระดับการใช้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7	พระนักศึกษานำใช้อินเทอร์เน็ตช่วยในการเรียนภาษาต่างประเทศ					
8	พระนักศึกษานำใช้อินเทอร์เน็ตช่วยในการเรียนรู้ศาสตร์ต่างๆ					
9	พระนักศึกษานำใช้อินเทอร์เน็ตเข้าดูเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมกับวัย เช่น เว็บไซต์ที่มีภาพอนาจาร					
10	พระนักศึกษานำใช้อินเทอร์เน็ตในการเข้าดูเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง (เช่น ภาพสงคราม, ฆาตกรรม, การจลาจล)					
ด้านการหาเพื่อน และพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ต						
11	พระนักศึกษานำใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาเพื่อนใหม่					
12	พระนักศึกษานำใช้เว็บบอร์ดในการแลกเปลี่ยนข้อมูล					
13	พระนักศึกษามีการนัดพบเพื่อนใหม่หลังจากพูดคุยกันทางอินเทอร์เน็ต					
14	พระนักศึกษานำช่วยตอบกระทู้คำถามในเว็บบอร์ดต่างๆ ในเรื่องที่ตนรู้					
15	พระนักศึกษานำใช้นามแฝงในการสนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต					
16	พระนักศึกษารับข้อเสนอต่างๆ จากเพื่อนบนอินเทอร์เน็ต					
17	พระนักศึกษานำให้คำแนะนำที่ดีกับเพื่อนที่พบบนอินเทอร์เน็ต					
18	พระนักศึกษานำเข้าห้องสนทนาที่เหมาะสมกับสมณสาธูป					

ข้อที่	การใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต	ระดับการใช้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19	พระนักศึกษาขอข้อมูลส่วนตัวของคู่สนทนา					
20	พระนักศึกษาค้นข้อมูลที่ไม่สุภาพในการสนทนากับเพื่อนบนอินเทอร์เน็ต					
ด้านการใช้อีเมลอิเล็กทรอนิกส์						
21	พระนักศึกษาค้นอีเมลส่งงานอาจารย์					
22	พระนักศึกษาค้นอีเมลทุกวัน					
23	พระนักศึกษาค้นอีเมลที่อ่านแล้วเสมอ					
24	พระนักศึกษาค้นอีเมลทุกวันที่มาจากคนที่ไม่รู้จัก					
25	พระนักศึกษาดูไวรัสก่อนที่จะเปิดอ่านอีเมลหรือไฟล์ที่แนบมา					
26	พระนักศึกษาค้นอีเมลขยะ (Junk-mail) ไปให้เพื่อน					
27	พระนักศึกษาค้นอีเมลแบบลูกโซ่ไปให้เพื่อนๆ					
28	พระนักศึกษาค้นอีเมลของเพื่อน					
29	พระนักศึกษาค้นอีเมลแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน					
30	พระนักศึกษาค้นอีเมลถามความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ					
การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และอื่นๆ						
31	พระนักศึกษาค้นอินเทอร์เน็ตในการเล่นเกมส์ออนไลน์					
32	พระนักศึกษาค้นอินเทอร์เน็ตในการบริการเว็บไซต์ด้านการท่องเที่ยว					
33	พระนักศึกษาค้นอินเทอร์เน็ตในการดูหนัง ฟังเพลง					
34	พระนักศึกษาค้นอินเทอร์เน็ตในการอ่านข่าวบันเทิง					
35	พระนักศึกษาค้นข่าวจากหนังสือพิมพ์และอ่านเรื่องย่อละครโทรทัศน์บนอินเทอร์เน็ต					

ข้อที่	การใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต	ระดับการใช้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ต						
36	พระนักศึกษาใช้รหัสผ่านของผู้อื่นในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต					
37	พระนักศึกษายืมยืมคำไม่สุภาพขณะสนทนาบนอินเทอร์เน็ต					
38	พระนักศึกษานำภาพอาจารย์ไปโพสต์ในเว็บบอร์ดต่างๆ					
39	พระนักศึกษานำรูปภาพไปโพสต์ในเว็บบอร์ดในคอมพิวเตอร์หรือละเมิดสิทธิ์ของผู้อื่น					
40	พระนักศึกษานำผลงานของผู้อื่นบนอินเทอร์เน็ตมาเป็นของตนเอง					
41	พระนักศึกษาคัดลอกโปรแกรมที่มีลิขสิทธิ์ของผู้อื่นบนอินเทอร์เน็ต โดยไม่ได้รับอนุญาต					
42	พระนักศึกษานำข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นไปเผยแพร่					
43	พระนักศึกษาลบปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขข้อมูลของผู้อื่นบนอินเทอร์เน็ต โดยที่ไม่ได้รับอนุญาต					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและเสนอแนะอื่นๆ (ถ้ามีโปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-สกุล-ฉายา	พระมหาอรุณ เขียงหอม (ปญญารุโณ)
วัน เดือน ปีเกิด	22 กุมภาพันธ์ 2516
สถานที่เกิด	หมู่ที่ 5 ตำบลบ้านคอน อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี
อุปสมบท	วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในพระบรมมหาราชวัง
ประวัติการศึกษา	-เปรียญธรรม ๘ ประโยค ปีการศึกษา 2539 กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ -ศาสนศาสตรบัณฑิต (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) ปีการศึกษา 2541 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย -รัฐศาสตรบัณฑิต (ทฤษฎีและเทคนิคทางรัฐศาสตร์) ปีการศึกษา 2549 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช -ประกาศนียบัตรบัณฑิต (วิชาชีพครู) ปีการศึกษา 2547 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา -ประกาศนียบัตรบัณฑิต (การวิจัยทางสังคม) ปีการศึกษา 2548 คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ -ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาสันสกฤต) ปีการศึกษา 2544 คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร -ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) ปีการศึกษา 2546 คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ -รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การปกครองท้องถิ่น) ปีการศึกษา 2551 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
สถานที่ทำงาน	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ตำแหน่ง	หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์